Εταιρεία Ηπ. Μελετών
Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1998
ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ ● ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 210

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

● ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ●

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΘΥΜΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΓΓ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ 5, ΤΗΛ. 32.524. ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ● ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ● ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ● ΙΣΤΟΡΙΚΗ ● ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Οι νέοι δήμοι

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΤΣΑΝΟΥ

Το σχέδιο «Καποδίστριας» για την Τοπική Αυτοδιοίκηση της χώρας είναι πλέον γεγονός. Νομικά μόνο. Στα χαρτιά δηλαδή.

Από τον ερχόμενο Οκτώβριο θα υπάρξουν οι πρώτοι αρετοί άρχοντες, υλοποιείται δηλ. ο νέος θεσμός. Άρχοντες που θα βρεθούν μπροστά σε κυκεώνα προβλημάτων. Θα είναι υποχρεωμένοι να υλοποιήσουν ένα νέο θεσμικό πλαίσιο και μάλιστα αρκετά δαιδαλώδες. Πλαίσιο που χρήζει πολλών προσπαθειών και κόπων. Θα απαιτηθεί συγκροτημένη και επίμονη προσπάθεια. Προσπάθεια με διορατικότητα, σοβαρότητα και μεθοδικότητα, μεθοδικότητα που μάλλον έπρεπε ήδη να έχει ξεκινήσει. Να οργανωθεί στις έδρες των νέων δήμων ένας πυρήνας ανθρώπων, που θα ετοιμάσει μια κάποια πρώτη υποδομή γραφειοκρατική, οργανωτική. Ο πυρήνας αυτός θα όφειλε να δρομολογήσει βασικές διαδικασίες, εις τρόπον ώστε να υπάρξουν τα πρώτα βήματα δημιουργίας του δήμου, πάνω στα οποία θα στηριχθούν τα πρώτα δημ. συμβούλια για παραπέρα ανάπτυξη του θεσμού.

Προσωπικά δεν είμαι αρκετά ενημερωμένος πάνω στις επιμέρους διατάξεις του νόμου-πλαισίου, ώστε να διατυπώσω πιο τεκμηριωμένη άποψη για τον τρόπο αντιμετώπισης αυτών των θεμάτων. Απλά προβληματισμούς καταθέτω.

Οι φορείς της Τ.Α. σίγουρα γνωρίζουν περισσότερα και ίσως δρομολογούν λύσεις, όπως, π.χ., συγκρότηση ομάδων γραφειοκρατών από τους υπηρετούντες στις συγχωνευμένες κοινότητες που θα ξεκινήσουν το έργο τους, ώστε να μη περιμένουμε να γίνουν όλα την τελευταία στιγμή, πρόχειρα, επιπόλαια.

Βασική προϋπόθεση για το ξεκίνημα λειτουργίας του νέου δήμου πιστεύω είναι το διοικητήριο με σχετική γραμματεία, με ό,τι συνεπάγεται αυτό: Γραφεία, έπιπλα, γραφικά, φως, νερό, τηλέφωνο κ.λ.π. Ασχέτως όλων αυτών, η προεκλογική φιλολογία βρίσκεται σε οργασμό. Τα πηγαδάκια δίνουν και παίρνουν. Οι υποσχέσεις το ίδιο.

Η αυτοπροβολή και η διαφήμιση σε κάποιες περιπτώσεις θυμίζουν παλιές εποχές. (Θα σας χτίσουμε σχολεία, μα δεν έχουμε παιδιά, κυρβουλευτή).

Το ενδιαφέρον φαίνεται ότι είναι μεγάλο για το δικό μας δήμο (Δωδωνοχωριτών). Οι υποψήφιοι για τον δημαρχιακό θώκο αρκετοί. Τρεις-τέσσερις από το τάδε χωριό, δυο-τρεις από το άλλο και πάει λέγοντας.

Καλό σημάδι το ενδιαφέρον για τα κοινά και την περιοχή μας, αλλά κάπου ξεφεύγει των ορίων της σοβαρότητας και η φιλοδοξία δεν θα πρέπει να καταντάει μεταιοδοξία και, πολύ περισσότερο, να μην σαλαμοποιεί τις μικρές σχετικά δυνάμεις μας, γιατί τότε αποδυναμώνουμε την προοπτική και τη δράση μας.

Διαφορετικά, όταν δηλ. υπάρξει ενότητα σκέψης και δράσης, υπάρχουν ελπίδες για θετική πορεία. Τότε το δημ. συμβούλιο, με συσπειρωμένες δυνάμεις, μακριά από κομματικές παρεμβάσεις και παραγοντισμούς θα μπορέσει να δρομολογήσει επίλυση προβλημάτων, να σχεδιάσει βραχυπόθεσμα και μακροπρόθεσμα για πρόοδο και προκοπή της περιοχής μας και τον κατοίκων της. Πρέπει να γίνουν πόλοι έλξης οι νέοι δήμοι και όχι απώθησης και παραπέρα ερήμωσης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ

ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΑ ΜΟΣΠΙΝΑΣ

ΚΟΥΡΗΤΕΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΩΤΙΚΑ

Κάθε ραχούλα και κορφή, κάθε ρεματιά και ξάγναντο στη Μοσπίνα έχει και ένα ξεχωριστό όνομα. Και είναι τα μοσπινιώτικα τοπωνύμια όλα ελληνικά. Ελάχιστα τα ξενικά.

Ανάμεσα στα ελληνικής προέλευσης σημαντική ιστορική θέση κατέχουν οι Κουρήτες, τοπωνύμιο που τοποθετείται έξω από τον οικισμό Μοσπίνας προς τα Βαρκά. Έχει αξία το τοπωνύμιο αυτό, γιατί φανερώνει την αλυσίδα που συνδέει την αρχαία Ελλάδα και μάλιστα την παιδική ηλικία του Δωδωναίου Δία με τη Μοσπίνα ή με κάποιον οικισμό που ήταν κοντά στη Δωδώνη.

Δύο εκδοχές κατά τη γνώμη μου υπάρχουν για την προέλευση της ονομασίας αυτής: Η πρώτη έχει σχέση με τη Μυθολογία και μάλιστα με τους Κουρήτες, τους φύλακες και προστάτες του Δία κατά τη νηπιακή του ηλικία. Κατά την Ελληνική Μυθολογία οι Κούρητες ή Κουρήτες ήταν νέοι, δαίμονες, οπαδοί και ακόλουθοι θεών, που λατρεύονταν με χορούς, τραγούδια και όργια σε μυστικές τελετές. Οι Κούρητες ή Κουρήτες, που σ' αυτούς οφείλεται το όνομα της τοποθεσίας αυτής, είχαν τις ίδιες ιδιότητες που είχαν και οι οργιαστικοί θεοί της διονυσιακής λατρείας. Απέναντι από την τοποθεσία αυτή είναι το μαντείο της Δωδώνης όπου λατρευόταν ο Δωδωναίος Δίας, ο πατέρας θεών και ανθρώπων. Αυτού του Δία, του κυρίαρχου της αστραπής, της βροντής και της βροχής παιδιά ήταν οι Κουρήτες.

Εικάζεται ότι εδώ, σε τούτον τον τόπο που είναι γεμάτος φαράγγια, ρεματιές αλλά και ισιοτοπιές, κατοικούσαν οι Κουρήτες, οι φύλακες της νηπιακής ηλικίας του Δία. Με την πανελλήνια διάδοση του μύθου ότι οι Κουρήτες ήταν οι φύλακες του Δία, όσοι νέοι έπαιρναν μέρος στις τελετουργίες για χάρη του Δία με τις φωνές, το χορό και τα τραγούδια πίστευαν ότι προστάτευαν το Δία, που με τη σειρά του προστάτευε τους ίδιους από τις αστραπές του.

Μπορούμε, όμως, να δώσουμε και μία άλλη ερμηνεία για την τοποθεσία Κουρήτες. Οι Κουρήτες δεν ήταν τίποτε άλλο παρά έφηβοι, που είχαν μυηθεί οι ίδιοι και αναλάμβαναν να μυήσουν τους νέους που είχαν περάσει την παιδική ηλικία στα καθήκοντα της εφηβικής ηλικίας. Ίσως η μύηση αυτή να γινόταν σε τούτο το μέρος της Μοσπίνας. Οι έφηβοι Κουρήτες άρπαζαν τους νέους, τους αποχώριζαν από τα άλλα μέλη της κοινωνίας, τους δίδασκαν τα καθήκοντα που ήθελε η φυλή-κοινωνία και τους έφερναν πίσω στην ομάδα μυημένους και ώριμους για να γίνουν συνειδητά και υπεύθυνα μέλη της φυλής τους. Στη μυστική αυτή τελετή της μύησης, η οποία γινόταν έξω στη φύση και κάτω από τον ξάστερο ουρανό, πρωτεύοντα ρόλο για τους αμύητους έπαιζαν οι Κούροι που υποδύονταν τους αρχαϊκούς Κουρήτες, τους φύλακες του Δωδωναίου Δία.

Κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους ή και πιο μπροστά φαίνεται ότι εδώ ήταν σε ακμή κάποιος οικισμός. Τούτο αποδεικνύεται και από ένα απελευθερωτικό ψήφισμα που σώζεται ακόμη σήμερα και είναι εντοιχισμένο στην κεντρική εκκλησία της Μοσπίνας μπρος στην είσοδό της. Ο εντοιχισμός του έγινε από τον τέως πρόεδρο κοινότητας Δημ. Φωτίκα. Η γλώσσα και η σύνταξη του ψηφίσματος έχει σχέση με την αττική διάλεκτο. Έναν τέτοιο οικισμό με μια τέτοια οργάνωση φαίνεται πως τον υποδούλωσαν οι Ρωμαίοι, οι οποίοι σε τούτη εδώ την τοποθεσία ίσως να έκαναν την **Κουρία,** τη συνέλευσή τους που είχε πάλι σχέση με τον Δία Κουρήτη.

Η άλλη εκδοχή του ονόματος Κουρήτες έχει σχέση με την ηπειρωτική ιστορία και μάλιστα με την καταστροφή της Δωδώνης. Οι Κουρήτες κατά τον Όμηρο (529) ήταν λαός ελληνικός της Αιτωλίας. Πήραν το όνομα Κούρητες, επειδή είχαν τη συνήθεια να κουρεύουν μόνο το μπροστινό μέρος της κεφαλής αφήνοντας τα μαλλιά του πίσω μέρους να μακραίνουν. Το 219 π.Χ. η Δωδώνη και οι περίξ αυτής οικισμοί δέχονται το πρώτο πλήγμα από τον Αιτωλό στρατηγό Δορύμαχο, επειδή οι Μολοσσοί συμμάχισαν με τον Μακεδόνα βασιλιά Φίλιππο Ε΄ και όπως αναφέρει ο ιστορικός Πολύβιος **«και τας τε στοάς ενέπρησε (έκαυσε) και πολλά των αναθημάτων (αφιερωμάτων) διέφθειρε (κατέστρεψε) και την ιεράν οικίαν».** Κατά τον Διόδωρο **«το γαρ περί την Δωδώνην μαντείον συλήσας (αφού λεηλάτησε) ενέπρησε το ιερόν πλην τουσηκού».** Όταν, λοιπόν, οι Αιτωλοί, οι Κούρητες, κυρίευσαν και κατέστρεψαν τη Δωδώνη ίσως οδεύοντας προς την Πασαρώνα να στρατοπέδευσαν σε τούτον τον τόπο για να ξεκουραστούν ή, ακόμη, για να θάψουν τους νεκρούς στρατιώτες. Παλαιότερα είχαν βρεθεί, κατά μαρτυρίες γερόντων της Μοσπίνας, δύο τάφοι σε τούτο το μέρος. Από τις παραπάνω εκδοχές για την προέλευση της ονομασίας Κουρήτες όλες φαίνονται αληθοφανείς και μόνο η αρχαιολογική σκαπάνη μπορεί να μας δώσει την αληθινή λύση.

Τούτες οι λίγες γραμμές γράφτηκαν για να μη ξεχαστούν οι Κουρήτες ως τοπωνύμιο, αλλά και σαν μία μικρή προσφορά στο χωριό μου που ξεχασμένο και έρημο οδεύει αργά μεν αλλά σταθερά στην εγκατάλειψη και την ερήμωση, γιατί κάθε γριά και γέρος που φεύγει παίρνει μαζί του τα κλειδιά και τα σπίτια κλείνουν και γίνονται χαλάσματα και ερείπια.

Κ. ΦΩΤΙΚΑΣ

ΑΣ ΦΥΛΑΧΤΟΥΜΕ

Δεν χρειάζεται να κουραστεί κανείς για να τους συναντήσει. Τους βρίσκομε στη δουλειά μας, στο δρόμο, παντού. Μπαίνουν και στα σπίτια μας. Μιλούμε για καφετζούδες, χαρτορίχτρες, μάγους, χειρομάντες και ...δε συμμαζεύεται. Σαν να μην έφταναν όλοι οι παραπάνω (που ξεγελούν τον κοσμάκη και του παίρνουν τις όποιες οικονομίες απ' την τσέπη του) πλημμύρισε ο τόπος και από αστρολόγους, που — δυστυχώς — μέσα ευρείας ενημέρωσης τους παρέχουν τη δυνατότητα να μας ζαλίζουν με τις... προβλέψεις τους. Ευτυχώς που καλά περιοδικά, σοβαρές εφημερίδες και ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί που σέβονται τον εαυτό τους, δεν συμπράττουν στην εκμετάλλευση των συνανθρώπων μας από τους κάθε είδους μετά Χριστόν προφήτες. Και ευτυχώς που υπάρχουν συμπατριώτες μη αφελείς — πολλοί, θέλομε να πιστεύομε — οι οποίοι δεν παίρνουν στα σοβαρά εκείνα που έντεχνα τους σερβίρουν οι ανωτέρω. Έχουν, έτσι, ήσυχο το κεφάλι τους από πρόσθετα προβλήματα που τους δημιουργούν, κρατούν τα χρηματάκια τους για τις ανάγκες της φαμίλιας τους και αποφεύγουν τα δυσμενή σχόλια (καζούρα) των άλλων.

ΠΕΡΙ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΚΑΙ Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΑΝΔ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Λιανοχαράζουν τα βουνά
κι οι έμορφες κοιμούνται
και των μανάδων τα παιδιά
στα ξένα τυραγνιούνται.

Τα τρώει η λέρα στο κορμί
και τα φλωριά στη ζώση,
τα ξεγελάν οι όμορφες
κι αυτές οι μαυρομάτες.

Πάγουν παιδάκια αμούστακα
κι έρχονται γερασμένα...

Σέλιανη 1957

ΣΠ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ

Ο ξενιτεμός είναι αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής του ηπειρωτικού λαού. Οι Ηπειρώτες, λόγω του αγόνου εδάφους των, ανέκαθεν είχαν την τάση και την επθυμία να ζητούν την καλυτέρευση των συνθηκών της ζωής τους σε ξένους τόπους. Ακόμη και σήμερα παρατηρείται μία τάση φυγής των νέων μας στο εξωτερικό. Τώρα, όμως, με τα μέσα επικοινωνίας και συγκοινωνίας η ξενιτιά δ εν έχει τη βαρύτητα που είχε άλλοτε. Οι ξενιτεμένοι εύκολα επικοινωνούν με τους δικούς τους και εύκολα μπορούν να γυρίσουν να τους δουν ενώ παλαιότερα — που έφευγαν αμούστακα παιδάκια — έκαναν μήνες και χρόνια οι δικοί τους να μάθουν νέα τους. Πολλές φορές δεν τους ξανάβλεπαν. Γι' αυτό ο λαός μας στα δημοτικά τραγούδια και τις παροιμίες την ξενιτιά τη θεωρεί ισοδύναμη με το χαμό με το θάνατο. **«Ο ζωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει». «Το θάνατο, την ξενιτιά, την πίκρα, την αγάπη, τα τέσσερα τα ζύγισαν, βαρύτερα είναι τα ξένα».**

Κάθε ξενιτεμένο Ηπειρωτάκι είχε στο νου του τους δικούς του, να γυρίσει στην πατρίδα, στο φτωχό και άγονο χωριό του, να δει τα ιερά και άγια χώματα, τους συγγενείς όλους, τον ασπρομάλλη πατέρα, την ταλαιπωρημένη μανούλα, τα αδέλφια, τους φίλους του.

Πάμπολλα τραγούδια στην ιδιαίτερη πατρίδα μας εύανδρο Ήπειρο είναι εμπνευσμένα από την πίκρα του ζωντανού χωρισμού, αναπόφευκτου από τις συνθήκες της ζωής και τις ανάγκες της βιοπάλης. Παιδάκια των 12-15 χρόνων ξενιτεύονταν προ και μετά τον Β' Παγκ. Πόλεμο σε Αθήνα, Πάτρα, Αγρίνιο, Αιτωλικό, Θεσσαλονίκη και αλλού για να βρουν οριστική ή προσωρινή δουλειά αρτεργάτη, μάγειρα, σερβιτόρου, λαντζέρη, επιπλοποιού. Και άλλες κάπως βοηθητικές, για να μη κάθονται άνεργα στον στενό τό-

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Η Αδελφότητα Ψηνιωτών Αθηνών «ΗΘΕΟΤΟΚΟΣ» πραγματοποιεί ημερήσια εκδρομή την Κυριακή 24 Μαΐου στον Πευκιά Ξυλοκάστρου. Περισσότερες πληροφορίες δίδονται στους ενδιαφερόμενους από τα μέλη του διοικ. συμβουλίου.

* ΑΦΙΞΕΙΣ *

* Ηρθε από τη Γερμανία η κυρία Αθηνά Γερ. Μίχου.

* Αφίχθη από την Αυστραλία ο Μοσπινιώτης κ. Σπύρος Μπούρμπος.

Καλωσόρισαν.

* ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ *

* Ξανάφυγε για την Ιταλία η κυρία Ετζίντια Β. Βασση.

* Επέστρεψε στην Ιταλία για τη συνέχιση των σπουδών της η Ψηνιωτισσα φοιτήτρια Ιατρικής δεσπ. Δήμητρα Πολύκ. Γιώγου.

* Εφυγε πάλι για τη Βουλγαρία η δεσπ. Ματίνα Δ. Μητσοπούλου.

* Επανέκαμψε στο Βέλγιο η δεσποινίδα Ελένη Π. Κωνσταντίνου.

Καλή επάνοδο.

* ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ *

* Η κυρία Σύλια και ο κ. Άγγελος Ευαγγ. Γιώτης έγιναν στις ΗΠΑ γονείς για δεύτερη φορά· απέκτησαν αγόρι.

Να τους ζήσει πολύχρονο με υγεία.

* ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ *

* Στις 20 Απριλίου ο κ. Νίκος Μπαράτσας από το Ζευγάρι βάφτισε τον πρωτόκο γιο του στον Προφήτη Ηλία στα Καρδαμίτσια. Κουμπάρος ήταν ο κ. Νίκος Μητσόκας, που χάρισε στον νεοφώτιστο το όνομα Αλέξανδρος προς τιμή του ευτυχούς παππού. Στη συνέχεια ανάδοχος, συγγενείς και φίλοι γευθηκαν τις φραίες λιχουδιές του πλούσιου γευματος που παρετέθη στο κέντρο «Μέλανδρα».

Στους γονεις ευχόμαστε να τους ζήσει ο Αλεξάκης και στους παππούδες-γιαγιάδες να χαίρονται τον εγγονό τους.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* ΓΑΜΟΙ *

* Στις 24-1-1998 ο κ. Αχιλλέας Πάκος (απόστρατος του Πολεμικού Ναυτικού από την Κουμαριά Ιωαννίνων) και η σύζυγός του κ. Αικατερίνη Κολιού-Πάκου (καταγόμενη από τον Πολύγυρο Ιωαννίνων, κόρη του κ. Ιωάννη και της κ. Βικτωρίας Κολιού) πάντρεψαν την κόρη τους Μαριάννα μετά του κ. Λεωνίδα Σαγιά από τους Σιναράδες Κερκύρας.

Το ζευγάρι είναι μόνιμα στελέχη του Πολεμικού Ναυτικού, ο δε πατέρας του γαμπρού επίσης απόστρατος αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού. Οι γονεις των νεονύμφων συνάδελφοι και γνώριμοι μεταξύ τους από την ηλικία των δεκαέξι ετών, από όταν ήταν παιδιά ακόμα.

Το βράδυ της 24ης Ιανουαρίου έγιναν τα στέφανα στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Πειραιά.

Λίγες ώρες πριν από τη γαμήλια τελετή κι ενώ ντύνανε και στολίζαμε τη νύφη, στο σπίτι είχε αρχίσει το γλέντι. Όλοι έλαμπαν από χαρά.

Οπολυπονεμένος παππούς Νικόλαος Πάκος πρώτος πήρε την εγγονή του ντυμένη νύφη και έσυρε το χορό στο σπίτι λίγο πριν φύγει για την εκκλησία.

Στο αποκορύφωμα της τελετής οδήγησε ο ερχομός της νύφης στην εκκλησία. Ο ναός στολισμένος, μέσα και έξω με λουλούδια και κόκκινους τάπητες στο διάδρομο και τα σκαλιά της εκκλησίας έως την εξέδρα της τελετής.

Οι πολυέλαιοι σκορπούσαν το φως στους πάνω από 500 καλεσμένους που παρεβρίσκονταν στην τελετή. Το ζευγάρι, οι γονείς αμφότεροι και συγγενείς έλαμπαν από χαρά.

Μετά το τέλος της τελετής οι νεόνυμφοι και οι γονεις τους δέχτηκαν τις ευχές των καλεσμένων. Στη συνέχεια ακολούθησε γαμήλιο γλέντι με βιολιά, κλαρίνα και λαϊκά στο κοσμικό κέντρο **«Απολλώνιο»** από γνωστούς καλλιτέχνες και τραγουδιστές με επικεφαλής τη μεγάλη κυρία του λαϊκού τραγουδιού **Ρίτα Σακελλαρίου**. Το γλέντι έκλεισε με πολλές ευχές για το γλυκύτατο και πανέμορφο ζευγάρι κατά τα ξημερώματα, όπως το καλεί η παράδοση.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν πάντα χαρούμενοι και ευτυχισμένοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΝΤ. ΜΗΤΣΗ

* Στις 5 το απόγευμα της 25ης Απριλίου η συμπατριώτισσα από το Λύγγο δεσπ. Ελένη Β. Δημάρη (πτυχιούχος πανεπιστημιακής σχολής-δασκάλα) και ο καταγόμενος από το Σιράκο κ. Βασίλειος Δ. Ζώνιος (δάσκαλος) έσυραν παντευτυχείς το χορό του Ησαΐα. Το μυστήριο τελέστηκε ενώπιον πληθώρας συγγενών, φίλων, συναδέλφων, συγχωριανών, άλλων συντοπιτών και πολλών Γιαννιωτών. Μερικοί από τους ανωτέρω ήρθαν από μακριά (Αθήνα, Αγρίνιο, Ξάνθη, Θεσσαλονίκη) και όλοι μαζί γέμισαν την Περιβλεπτο Ιωαννίνων, όπου έγινε η στέψη. Τα στέφανα του γάμου τους άλλαξε η εκ Τρικάλων δεσπ. Ευαγγελία Αναστασοπούλου (πτυχιούχος ανώτ. σχολής-λογίστρια).

Μετά τις ευχολογίες της Εκκλησίας και της συγχαρητήριες ευχές των παρευρεθέντων στο όμορφο ζευγάρι των νεονύμφων, τους γονεις τους που έλαμπαν από χαρά και την κομπάρα, εκατοντάδες προσκεκλημένοι παρακάθησαν στο εξαιρετικά φροντισμένο και πλούσιο γαμήλιο δείπνο στο γνωστό κοσμικό κέντρο «Συρακούσες». Εκεί, σε ατμόσφαιρα αδιάπτωτου κεφιού που κράτησε πολλές ώρες, γλέντησαν με το δημοτικό συγκρότημα Καψάλη (κλαρίνο), Παπακώστα (τραγούδι) και άλλων ονομαστών καλλιτεχνών.

Στο ευάρμοστο νέο ζευγάρι των ελπιδοφόρων εκπαιδευτικών Βασίλη-Λένας απευθύνομε τις πιο εγκάρδιες ευχές για βίον ανθόσπαρτο και ευτυχή. Στους γονεις τους ευχόμαστε να βλέπουν τα παιδιά τους αγαπημένα σε όλη τους τη ζωή και γρήγορα να χαρούν καλούς απογόνους.

* Το ημερολόγιο είχε δείξει Σάββατο 25 Απριλίου και οι δείκτες του ρολογιού 18.00. Τοτε η Πολυυμριώτισσα Σταματία Ζώη και ο Κατσανοχωρίτης Λεωνίδας Κωστούλας είχαν το σημαντικότερο ραντεβού της ζωής τους στον Αι-Γιώργη της πλατείας Πάργης Ιωαννίνων. Εκεί αποφάσισαν να ανοίξουν την πρώτη σελίδα της νέας τους ζωής. Πλήθος ο κόσμος: Πάρα πολλοί συγγενείς, φίλοι, γειτονες, συμπατριώτες τους παρακολούθησαν την τελετή του γάμου και όλοι είχαν μια καλή ευχή για το πανέμορφο ζευγάρι.

Λίγο πιο πίσω από τους νεονύμφους, πρώτοι ανάμεσα σε όλους εκείνους που χαίρονταν τη στιγμή εκείνη, βρίσκονταν και καμάρωναν οι ανάδοχοι Απόστολος-Ρέα, ο πατέρας της νύφης (πρόεδρος της αδελφότητας Πολυυμριωτών) Χριστόφορος Ζώης με τη γυναίκα του και οι γονείς του γαμπρού Δημήτριος και Ελένη Κωστούλα.

Το ίδιο βράδυ τα πολλά και εκλεκτά εδέσματα, το κρασί και η αφθονία των άλλων ποτών, η επιλεγμένη μουσική γνωστού συγκροτήματος (δημοτικά, ευρωπαϊκά, λαϊκά) και η μεγάλη χαρά έκαναν να φαίνεται το γνωστό κέντρο «ΔΙΟΓΕΝΗΣ» σαν σε πανηγύρι του χωριού. Συγγενείς και φίλοι γλέντησαν μέχρι το πρωί. Να υπογραμμίσομε στο σημείο αυτό την επί 1 ώρα προαιρετική-φιλική συμμετοχή στο γλέντι του δεξιοτέχνη στο μπουζούκι Γιάννη Θ. Αποστολίδη, που ενθουσίασε με τα λαϊκά του.

Ας είναι πάντα ευτυχισμένοι η Σταματία και ο Λεωνίδας και ευχόμαστε η μία χαρά να διαδέχεται την άλλη στη ζωή τους.

* 25 Απριλίου 1998. Η μέρα αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί κοινή, συνηθισμένη για τον καθένα από εμάς. Για το Φώτη Γρηγορίου όμως από την Κωστάνιανη Ιωαννίνων και τη Μαρία Δειλόγκου απ' τον Πολυχνίτο Μυτιλήνης η μέρα αυτή ήταν και θα είναι πάντα η πιο ξεχωριστή της ζωής τους. Κι αυτό γιατί η 25η Απριλίου ήταν η ημέρα του γάμου τους, όπου τελέστηκε μέσα σε ατμόσφαιρα λάμψης, κεφιού και ....άγχους —όπως συμβαίνει στους περισσότερους γάμους— στον ιερό μητροπολιτικό ναό Ιωαννίνων.

Το προσκλητήριο βέβαια έγραφε πως ο γάμος άρχιζε στις 7 το απόγευμα. Παρ' όλ' αυτά το μυστήριο άρχισε γύρω στις 7.45 μ.μ. και τελείωσε αρκετά σύντομα, αφού στις 8 ακολουθούσε κανονικά άλλος γάμος. Οι καλεσμένοι όμως ήταν υπεραρκετοί και ο γάμος ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ, που σημαίνει ότι το ζευγάρι, η κουμπάρα Μαρίνα Κωνσταντίνου, που κατάγεται από την Αθήνα και κατά την ώρα του μυστηρίου ήταν λίγο αγχωμένη, οι συγγενείς και οιφίλοι του παρέμειναν στην εκκλησία μέχρι τις 9 το βράδυ.

Απ' τις 8.30 έως και τις 9 οι δέκα στρατιωτικοί και φίλοι του ζευγαριού υπέβαλαν σε «εξοντωτικά καψώνια» το γαμπρό, όπως επιβάλλεται να γίνεται στους στρατιωτικούς γάμους.

Τον υποχρέωσαν να απαγγείλει με δυνατή φωνή ένα ποίημα που εξέφραζε την αγάπη του για τη Μαρία, τον έστειλαν σε κοντινό ζαχαροπλαστείο για να αγοράσει ένα γλυκό για την πεθερά του Κλειώ Δειλόγκου και να φωνάξει μπροστά σ' όλο τον κόσμο: «Αγαπώ την πεθερά μου πιο πολύ κι απ' τη μαμά μου». Τον δίεταξαν, επίσης, να πάρει πέντε κάμψεις μπροστά σ' όλους και να φωνάζει ταυτόχρονα «Μαρία, σ' αγαπώ».

Το γλέντι και η χαρά δεν σταμάτησαν εκεί. Συνεχίστηκαν λίγη ώρα αργότερα στο κέντρο «Ζορμπάς» στην Αμφιθέα. Οι νιόπαντροι έφταναν εκεί γύρω στις 10.30΄, έκοψαν τη γαμήλια τούρτα, δέχτηκαν τις ευχές και των τετρακοσίων προσκεκλημένων και διασκέδασαν μαζί τους μέχρι τις 5 το πρωί υπό τον ήχο του κλαρίνου αλλά και του μπουζουκιού.

Το μόνο που μένει απ' την πλευρά μας, είναι να τους ευχηθούμε καλούς απογόνους και να είναι πάντα χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι, όπως εκείνη την ημέρα της 25ης Απριλίου 1998.

Βίον ανθόσπαρτον.

* Το Σάββατο το βράδυ (8 μ.μ.) της 25ης Απριλίου 1998 στον ιερό ναό του Αγιαν Μανδρείου Ιωαννίνων συγκεντρώθηκαν εκατοντάδες προσκεκλημένοι όλων των κοινωνικών τάξεων των Ιωαννίνων, συγγενείς, συμπατριώτες, γνωστοί επαγγελματίες της πόλεως και της περιοχής, φίλοι και πολλοί άλλοι. Στελείτο ο γάμος της Μοσπινιώτισσας Φωτεινής Κ. Αυγέρη και του βουρμπιανιώτικης καταγωγής Γεωργίου Χρ. Τέρτση.

Η τέλεση του μυστηρίου έγινε όπως επιβάλλεται από την εκκλησιαστική τάξη και μέσα σε απόλυτη ησυχία, παρά το ότι ο κόσμος ήταν τόσο πολύς, που γέμισε τη μεγαλύτερη εκκλησία της πόλεως. Τα στέφανα του ταιριασμένου νέου ζευγαριού άλλαξε η Εύη Παπανικολάου, η οποία, μαζί με τους οικείους της Φωτεινής και του Γιώργου, δέχτηκε και αυτή τις ολόθερμες ευχές από τους παραστάντες για βίον ανθόσπαρτο των νεονύμφων.

Στο ταιριασμένο ζευγάρι ευχόμαστε το ταξίδι της ζωής του να είναι μία μακρά λευφόρος αγάπης, χαράς και ευτυχίας. Στους δικούς τους στέλνουμε την ευχή να τους ζήσουν τα παιδιά και να τα χαίρονται προκομμένα και με καλούς απογόνους.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΚΑΙ Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥΣ

Συνέχεια από την 1η σελ.

πο του χωριού των και επιβαρύνουν τα σπίτια τους.

Τα Ηπειρωτάκια τη μεταπολεμική εποχή στην Αθήνα και αλλού γίνονταν ανάρπαστα από τους επαγγελματίες-καταστηματάρχες, γιατί είχαν καλές αρχές, εργατικότητα, ευθύτητα, τιμιότητα και γρήγορα αποκτούσαν την εμπιστοσύνη και την προσωπική εκτίμηση των αφεντικών τους. Είχανε τα προσόντα του καλού ανθρώπου, γι' αυτό τους αναγνώριζαν την αξία τους και πολλές φορές τα έκαναν συνεταίρους τους. Πολλά απ' αυτά κατόρθωσαν με τη χαλύβδινη θέλησή των να προκόψουν ακόμη περισσότερο. Μετά το πέρας της κοπιαστικής ημερήσιας εργασίας, παρακολουθούσαν μαθήματα σε νυκτερινά γυμνάσια - επαγγελματικές σχολές με ΑΡΙΣΤΗ επίδοση.

Δύσκολα τα χρόνια τότε. Άλλες οι εποχές. Οι Ηπειρώτες αυτοαμύνονταν, αυτοπροστατεύονταν, μόνοι τους συντηρούνταν. Μόνοι τους έπλεναν τα ρούχα, τα μπάλωναν, τα σιδέρωναν. Δεν ξεχνούσαν το πατρικό τους σπίτι, τον πατέρα, τη μάνα, τα αδέλφια, την οικογένειά τους. Κάθε πρώτη του μηνός πήγαιναν στο Ταχυδρομείο και έστελναν το έμβασμά τους από τον ιδρώτα τους για να ανακουφίσουν έστω και λίγο την πατρική οικογένεια.

Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας ο ξενιτέμός των νέων ήταν μεγαλύτερος. Είχε πάρει την έκταση της αποδημίας όλου του άρρενος πληθυσμού. Οι περισσότεροι έφευγαν για ν' αποφύγουν τα δεινά της σκλαβιάς και να ζήσουν μ' ανθρώπινη αξιοπρέπεια σε ξένες χώρες, βοηθώντας από μακριά την πατρίδα και τους δικούς των. Ο ξενιτεμός των Ελληνισμός στάθηκε τότε ο μοχλός του νεοελληνικού διαφωτισμού και της εθνεγερσίας του 1821. Δικαιολογημένα, λοιπόν, τα τραγούδια της ξενιτιάς διαπνέονται από ακατανίκητη νοσταλγία αγαπημένων μορφών και βαθύ πόνο.

Τα τραγούδια της ξενιτιάς μοιάζουν με τα μοιρολόγια, γιατί κλαίνε το ζωντανό χωρισμό, που θεωρείται από τον συναισθηματικό λαό μας βαρύτερος και από το θάνατο.

Στα κακοτράχαλα βουνά της Ηπείρου μας ανθούσαν ανέκαθεν επί Τουρκοκρατίας — και σήμερα ακόμη — μερικά φτωχά αγριολούλουδα, που οι κατακτητές και η άγονη γη τ' ανάγκαζαν ν' αποδημούν ακόμη και σε ξένες χώρες. Ν' ανθίζουν σε μακρινούς ορίζοντες (Ευρώπη, Ασία, Αμερική, Αφρική, Αυστραλία) και να μοσκοβολούν σ' όλα τα επαγγέλματα, όλες τις επιστήμες. Να σημειώνουν άριστες επιτυχίες και ν' αποσπούν επαίνους και βραβεία. Όσοι όμως μένουν στη φτωχή ηπειρωτική γη μετατρέπουν τον πόνο τους σε λυπητερά τραγούδια της ξενιτιάς, σε σπαρακτικά μοιρολόγια.

Αλλά αν σκεφτούμε πως ένα σμήνος από ξενιτεμένα πουλιά μας σχημάτισαν τη χορεία των μεγάλων εθνικών ευεργετών, τότε μπορούμε να πούμε ότι έχει και τα καλά της η ξενιτιά.

ΣΠ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

* ΕΥΧΕΣ *

* Στην ανεψιά μας Ελένη Δημάρη, που στις 25-4-98 τέλεσε τους γάμους της, ευχόμαστε ευτυχισμένη ζωή.

Οικογ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΤΣΑΝΟΥ

* ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ *

Συγχαίρω θερμά τη Φωτεινή Κ. Αυγέρη και το Γιώργο Χ. Τέρτση, που τέλεσαν τους γάμους τους πρόσφατα (25-4-98 στον ιερό ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων). Εύχομαι ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ και στους γονείς τους ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΑΜΑΡΩΝΟΥΝ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

* ΘΑΝΑΤΟΙ *

* Η Βασιλική Κολιού απεβίωσε στις 28-3-98 στα Ιωάννινα και η σορός της διεκομίσθη στο χωριό της καταγωγής της, όπου έγιναν η κηδεία και η ταφή της. Η αποθανούσα, γέννημα και θρέμμα της Δραγοψάς και σύζυγος του συγχωριανού Μιχαήλ Κολιού, ήταν ακμαιότατη μέχρι την ηλικία των 87 ετών που έφυγε από τη ζωή. Αθώα και καλοσυνάτη γυναίκα, μεγάλωσε όσο καλύτερα μπορούσε την οικογένειά της τα δύσκολα χρόνια της εποχής της.

Στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου του χωριού μας συγκεντρώθηκε πλήθος από συγγενείς, χωριανούς, φίλους και άλλους από γειτονικά χωριά, οι οποίοι μαζί με τα παιδιά της, εγγόνια και λοιπούς οικείους αποχαιρέτησαν για πάντα την αείμνηστη Βασιλική.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά της, εγγόνια, αδέλφια και όλους τους συγγενείς. Η μνήμη της να είναι αιώνια και το χώμα που τη σκέπασε ελαφρύ.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΗΚΟΣ

* Εφυγε ξαφνικά από τον κόσμο τούτο την 30-3-98 σε ηλικία 66 ετών ο Δραμεσίτης Παναγιώτης Β. Βασιλείου. Το μοιραίο προήλθε από καρδιακό νόσημα.

Ο αποθανών υπήρξε άνθρωπος έντιμος και αγωνίστηκε σκληρά για την αποτελούμενη από 4 παιδιά οικογένειά του, που απέκτησε εκ του γάμου του με τη σύζυγό του Ευφροσύνη. Η εκτίμηση όλων προς το πρόσωπό του ήταν μεγάλη.

Στην κηδεία του, που έγινε στους Δραμεσούς, ήταν πλήθος κόσμου που μέσα σε κλίμα οδύνης συνόδευσε τον Παναγιώτη στην τελευταία του κατοικία. Σε όλους στέλνομε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Ας είναι η μνήμη του αιωνία.

ΚΩΝ. ΓΚΟΛΑΣ

* Στον ερχομό της άνοιξης και συγκεκριμένα στις αρχές Απριλίου πέθανε από ανακοπή καρδιάς στην Αθήνα ο γνωστός 64χρονος δικηγόρος-πολιτευτής Θεσπρωτίας Βασίλης Γιαννούλης, σύζυγος της συντοπίτισσας εκπαιδευτικού Αννας Παπαδημητρίου (το γένος Παπαφωτίκα).

Ο εκλιπών Β. Γιαννούλης, ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος, ανήσυχος και δραστήριος, προσέφερε πολλά στον τόπο. Διετέλεσε νομάρχης Πρεβέζης, ειδικός γραμματέας-σύμβουλος στο υπουργείο Παιδείας και, τελευταία, περιφε-

Συνέχεια στην 3η σελ.

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ
«ΨΗΝΑ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΥΜΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΓΓ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ 5
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΟΥΒΑΛΗΣ
28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 41
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Συνέχεια από τη 2η σελ.

ρειακός διευθυντής Κεφαλληνίας.

Η κηδεία του έγινε παρουσία πολλών εκατοντάδων λαού στην Ηγουμενίτσα, χοροστατούντος του μητροπολίτη Παραμυθιάς κ.κ. Τίτου. Για την προσωπικότητα και το έργο του μίλησαν ο δάσκαλος της γενέτειράς του Πλαταριάς και ο αδελφικός φίλος του κ. Χρ. Μαρτίνης, τ. νομάρχης Ιωαννίνων.

Στη σύζυγό του Άννα, την κόρη του Κλειώ, γαμπρό του, εγγόνια και όλους τους δικούς του διαβιβάζομε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* Είχε κάποια προβλήματα που τον ταλαιπώρησαν τελευταία, αλλά όχι τόσο σοβαρά ώστε να φύγει όπως έφυγε, απρόσμενα. Πρόκειται για το Ζοργιανίτη Παύλο Ι. Αποστόλου, ο οποίος μας αποχαιρέτησε στα 77 του χρόνια.

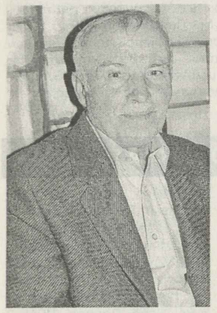

Ηταν ο εκλιπών άνθρωπος αγαπητός όχι μόνο για τον ήπιο χαρακτήρα του και τα λοιπά προσόντα που τον κοσμούσαν (ειλικρινής, πονόψυχος, ανιδιοτελής, ηθικός), αλλά και λόγω του επιβλητικού παρουσιαστικού του.

Γλυκομίλητος, κέρδιζε με την πρώτη τον συνομιλητή του. Ετσι, τουλάχιστον, αισθανόταν ο γράφων και έτσι ήταν. Η καλοσύνη στον καθρέφτη των ματιών του, το πλατύ χαμόγελο, το ανυπόκριτο ενδιαφέρον του για τους συναν-θρώπους και το κοινό καλό ήταν απ' τα γνωρίσματά του.

Τα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, φυσικά ήταν περισσότερα και σε μεγαλύτερο βαθμό για τη φαμίλια του, τους συγγενείς και τους ομοχωρίους του. Αφησε κενό με το θάνατό του ο αείμνηστος μπαρμπα-Παύλος.

Σκληρά αγωνίστηκε εδώ στον τόπο του, ακόμη σκληρότερα όμως 7 χρόνια στα ορυχεία του Βελγίου για την εξασφάλιση του ευπόσιου και όλων των άλλων για την αξιοπρεπή διαβίωση της οικογένειάς του, που είχε ήδη δημιουργήσει με άλλοι μείναμε άφωνοι από το κακό που συνέβη. Και μια ειρωνεία της τύχης: Ενώ περίμενε πολύν καιρό αναζητώντας νεφρό για μεταμόσχευση, βρέθηκε δότης την ημέρα του θανάτου του!

Θα γράψαμε και άλλα για τον αξέχαστο Μάκη, αλλά σταματούμε εδώ γιατί συνεργάτης της «ΨΗΝΑΣ» γράφει περισσότερα.

Στις οικογένειες Γ. Ζούμπα και Θ. Μπούρμπου δεν βρίσκομε λόγια παρηγοριάς να τους απευθύνομε. Με βαριά καρδιά διαβιβάζομε τα πιο θερμά συλλυπητήρια μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* Το 1997 για τους Δραμεσούς ήταν χρονος λύπης και στεναχώριας, γιατί εκ των λίγοστών ενάμισι εναντων κατοίκων έφυγαν για το χωρίς γυρισμό ταξίδι 7 άτομα. Αλλά και το 1998 δεν πηγαίνει καλά. Μάλλον χειρότερα ξεκίνησε, αν αναλογισθούμε ότι ενώ δεν παρήλθαν 4 μήνες μέχρι το τέλος Απριλίου 4 χωριανοί μας έφυγαν από τη ζωή. Την αρχή έκανε ο Δημήτριος Αθ. Τσόκης. Ακολούθησε ο Παναγιώτης Β. Βασιλείου, 65 περίπου ετών, αφήνοντας σύζυγο, θυγατέρες και γιο. Οφφανός από μικρος, μετήλθε πολλά επαγγέλματα ως συμβαίνει συνήθως σε τέτοιες περιπτώσεις. Με την εργατικότητά του, όμως, την τιμιότητα και τον καλό χαρακτήρα μεγάλωσε την πολυμελή οικογένειά του και απέκτησε στέγη για να τη στεγάσει. Ακακος, καλοσυνάτος και πράος καθώς ήτο, έδειχνε παντού την καλοσύνη του· βοηθούσε όποιον ζητούσε τη βοήθειά του. Τρίτος στη σειρά ο Δημήτριος Ε. Παππάς, ο οποίος πέθανε σε ηλικία 95 ετών αφήσας παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα.

Τέταρτος που έφυγε από κοντά μας φέτος —και εύχομαι ολόψυχα να είναι ο τελευταίος— ήτο ο Γεώργιος Γρ. Νάστος, 53 ετών. Ο μεταστάς ήτο αναδεχτός μου. Τον βάπτισα, τον στεφάνωσα ο ίδιος και ο γιος μου βάπτισε τον γιο του Γρηγόρη.

Τις λίγες αυτές γραμμές τις γράφω με θλίψη και στενοχώρια, γιατί δεν υπάρχει χειρότερο από το να νεκρολογεί ένας πνευματικός πατέρας το πνευματικό του τέκνο. Εγκατεστημένος στα Γιάννινα, διατηρούσε εργαστήριο σιδηροκατασκευών (πόρτες, παράθυρα κ.ά.). Ητο τόσο ως άνθρωπος όσο και ως τεχνίτης συνεπέστατος και καλοσυνάτος. Και οικογενειάρχης άριστος. Αφησε απαρηγόρητους τη γριά μάνα του Μαρία, τη σύζυγό του Αριστούλα και το γιο του Γρηγόρη, που είναι ναυτικός και ο οποίος —ατυχώς— ταξίδευε πολύ μακριά απ' την Ελλάδα και δεν μπόρεσε να τον συνοδεύσει στην τελευταία του κατοικία. Τον συνόδευσε όμως τόσο μεγάλο πλήθος, που η εκκλησία και ο χώρος έξωθεν αυτής ήταν γεμάτος. Και η πλατεία πλήρης αυτοκινήτων.

Στην κουμπάρα μας Μαρία, την αναδεχτή Αριστούλα, τον αναδεχτό Γρηγόρη, τις αδελφές του Σαββούλα, Αικατερίνη, Αφροδίτη και τις οικογένειές τους απευθύνομε θερμά και εγκάρδια συλλυπητήρια. Και κουράγιο. Παρηγοριά.

Στον αγαπημένο μας Γιώργο ευχόμεθα ο Πανάγαθος να κατατάξη την ψυχή του μετά των δικαίων και θα καταταγή μετ' αυτών, γιατί ήτο άνθρωπος με όλα τα ανθρώπινα προσόντα. Σε μας, αγαπημένε μας Γιώργο, θα μείνης αξέχαστος. Η μνήμη σου ας είναι αιωνία και το δραμεσίτικο χώμα ελαφρό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

* Τη Μ. Πέμπτη το βράδυ πέθανε στα Γιάννινα ο Μάκης Ζούμπας, 33 χρονών, πατέρα 3 ανήλικων παιδιών. Ηταν γιος του κλαριστά Γιώργου Ζούμπα και εγγονί του Θωμά Μπούρμπου. Η κηδεία του έγινε τη Μ. Παρασκευή στον Αγιο Νικόλαο Κοπάνων Ιωαννίνων, όπου εκατοντάδες κόσμου συνόδευσαν τον ντραμίστα Μάκη στην τελευταία του κατοικία.

Ο καλλιτεχνικός χώρος έχει τώρα ένα μεγάλο κενό. Οι συνάδελφοί του καλλιτέχνες και όλοι οι άλλοι μείναμε άφωνοι από το κακό που συνέβη. Και μια ειρωνεία της τύχης: Ενώ περίμενε πολύν καιρό αναζητώντας νεφρό για μεταμόσχευση, βρέθηκε δότης την ημέρα του θανάτου του!

Θα γράψαμε και άλλα για τον αξέχαστο Μάκη, αλλά σταματούμε εδώ γιατί συνεργάτης της «ΨΗΝΑΣ» γράφει περισσότερα.

Στις οικογένειες Γ. Ζούμπα και Θ. Μπούρμπου δεν βρίσκομε λόγια παρηγοριάς να τους απευθύνομε. Με βαριά καρδιά διαβιβάζομε τα πιο θερμά συλλυπητήρια μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* 22 τ' Απρίλη, Τετάρτη πρωί-πρωί και στο Γραμμένο η καμπάνα του Αρχάγγελου πένθιμα ηχεί...

Εγκατέλειψε τη μάταια τούτη ζωή η καλοσυνάτη Θεοχαρίδου Βαγγελή, ετών 76. Το χώμα τ' Αι Νικόλα που τη σκέπασε σε είναι ελαφρύ!

Αιωνία της η μνήμη

Δ.Α.Μ.

* Σε χρονικό διάστημα 15 ημερών (1 και 16-3-98) έφυγαν από την εδώ ζωή οι αδελφοί Αντώνιος και Ευάγγελος Χαρ. Παπανεωργίου από τη Χίνκα.

Σε 38 ημέρες (24-4-98) ακολούθησε το σύντροφο της εδώ ζωής της και η Κωστάντω Ευαγγ. Παπαγεωργίου.

Αιτία θανάτου: Ο Αντώνης από ανεπάρκεια καρδιάς, ο Ευάγγελος από εγκεφαλικό και η Κωστάντω επειδή δεν άντεξε την επάρατο.

Ηλικία: 82, 86 και 78 ετών αντιστοίχως.

Τόσο ο Αντώνης όσο και το ζεύγος Βαγγέλη και Κωστάντως, με τη βοήθεια του Θεού, απεκατέστησαν τα παιδιά τους επαγγελματικά και οικογενειακά και ευτύχισαν, ο μεν να χαρεί εγγόνια, οι δε εγγόνια και δισέγγονα.

Προσευχόμεθα και δεόμεθα όπως ο Πανάγαθος αναπαύει τις ψυχές τους και να είναι ελαφρό το χώμα της Χίνκας και του Κοκκινοχώματος που τους σκέπασε.

Γ.Χ.Π.

* Πέθανε στις 26 και κηδεύτηκε στις 27 Απριλίου στον ιερό ναό Περάματος Πειραιώς σε ηλικία 72 ετών ο εκ Χίνκας καταγόμενος Κων/νος Γ. Μπεκιάρης. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδεψαν η γυναίκα του, τα παιδιά του, τα αδέλφια του, τα ανίψια του καθώς και πλήθος κόσμου. Ο εκλιπών έφυγε από μικρό παιδί από το χωριό του μαζί με τα άλλα αδέλφια του και εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Πέραμα Πειραιώς. Δούλεψε σκληρά αποκαθιστώντας την οικογένειά του με μεγάλη περιουσία. Σε τακτικά διαστήματα επισκέπτονταν το χωριό του καθώς και τις αδελφές του οποίες είχε ιδιαίτερη αδυναμία.

Στην οικογένειά του, σύζυγο, παιδιά, αδέλφια και ανίψια τα θερμά μας συλλυπητήρια.

* ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ *

* Στέλνομε από τη Γερμανία τα ειλικρινή συλλυπητήρια στους αγαπητούς μας Βασίλη Παναγιωτόπουλο, σύζυγό του, γαμπρό, αδελφή και λοιπούς οικείους για τον επελθόντα στην Κωστάνιανη χαμό του σεβαστής μας Βασιλικής Ν. Παναγιωτόπουλου. Επίσης συλλυπούμαστε τους απογόνους της προσφάτως αποθανούσης Κωστανιανίτισσας Ευφροσύνης Λεων. Τσάλη. Ο Θεός να τις μακαρίσει.

ΚΩΝ.—ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΠΕΛΛΟΥ

* Συλλυπούμαι θερμά τους οικείους και όλους τους συγγενείς των αειμνήστων: ΠΑΥΛΟΥ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ Γ. ΤΖΙΑΛΛΑ και ΚΩΣΤΑΝΤΩΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ που απεβίωσαν πρόσφατα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

* ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ *

* Ευχαριστούμε από τα βάθη της ψυχής μας όλους όσοι συμμετείχαν στο θαρύ πένθος που έπληξε τις οικογένειες μας με το χαμό της πολυαγαπημένης μας μητέρας και γιαγιάς Βασιλικής Νικ. Παναγιωτόπουλου, ετών 94, που πέθανε τη νύχτα της 25ης προς 26ης Μαρτίου 1998 και κηδεύτηκε στην εκκλησία των Ταξιαρχών Κωστάνιανης Ιωαννίνων.

Επίσης όλους εκείνους, που με οποιονδήποτε τρόπο εξεδήλωσαν τη λύπη τους, τους ευχαριστούμε θερμά.

Οι οικογένειες
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ-ΤΕΡΨΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΡΑΜΕΣΩΝ
«ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ»

Αθήνα 23-3-98

Ενημέρωση

Το διοικ. συμβούλιο της αδελφότητας, στα πλαίσια του κοινωνικού ρόλου τον οποίο υπηρετεί, πρόθυμα παρέχει ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ πρωτίστως στα μέλη του για τα διάφορα τρέχοντα θέματα που την απασχολούν. Το εξάπτυχο: Επικοινωνία-Οραμα-Πρόβλεψη-Επένδυση-Παράδοση-Προγραμματισμός αντικατοπτρίζει την αναγκαία συμβολή του Δ.Σ. για την περαιτέρω πορεία της αδελφότητας. Όσον αφορά μερικά δυσαρεστημένα μέλη (για την αναβολή της χοροεσπερίδας-απόφαση Γ.Σ.), την παρούσα στιγμή δεν πρέπει να γίνει χαλάρωση των δεσμών του Δ.Σ., γιατί μειώνει το δυναμισμό της αδελφότητας και την αποτελεσματικότητα της πάλης της.

Για την εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία της αδελφότητας γίνεται αναζήτηση των καταλλήλων οργανωτικών δομών (επιτροπές σε συνεργασία με το Δ.Σ.), που είναι σε θέση να παρακολουθήσουν τις πολιτιστικές-κοινωνικές εξελίξεις της και εκ παραλλήλου του χωριού (Εγνατία, στην οποία η αδελφότητα στηρίζει τις ενέργειες του προέδρου Γ. Παπαδιαμάντη) όπως δήλωσε το Δ.Σ. κατ' επανάληψη. Γι' αυτό το λόγο υπάρχει αυτή τη στιγμή καλύτερη λειτουργία του μηχανισμού στήριξής της (προγραμματισμός) και πρέπει να δραστηριοποιούνται όλα τα μέλη, βάσει αποφάσεων της Γ.Σ. όπως ορίζεται υπό του καταστατικού.

Σήμερα, που η ιστορία του χωριού μας καταγράφεται με νέες ταχύτητες, όπως η συσπείρωση κατοίκων των κοινοτήτων Δραμεσών, Δωδώνης, Μαντείου, Μελίγγών, Αγ. Αναστασίας, Κωστάνιανης, Ψήνας, Δραγοψάς, Πολυγύρου εν όψει της λειτουργίας του δήμου Δωδώνης και άλλες προτεραιότητες όπως τροποποίηση καταστατικού μας, είναι ανάγκη δίπλα στην αφυπνισμένη συνείδηση να λειτουργήσει και ο ορθολογισμός. Πρώτη και αναγκαία προϋπόθεση η Γνώση.

Στην έκτακτη σύσκεψη του Δ.Σ. την Πέμπτη 6-2-98, με μερικά μέλη επιτροπής τροποποίησεως καταστατικού, αποφασίστηκε ότι τα ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν έχουν να κάνουν με τις νέες συνθήκες που δημιουργούνται με τη νέα δομή των Ο.Τ.Α. Πρώτα να λειτουργήσει ο δήμος Δωδώνης και με το οργανόγραμμα που θα εκδώσει ότι ορίζεται υπό του νόμου, θα γίνει σχετική τροποποίηση στο καταστατικό της αδελφότητας. Η επιτροπή με επιχειρήματα σοβαρά, με θάρρος και ειλικρίνεια θα καταθέσει τις απόψεις της για συζήτηση και τελική επιλογή, πιστεύοντας πως αυτές μπορεί να αποτελέσουν τον κύριο κορμό για ένα νέο καταστατικό, απαραίτητο εργαλείο για αποτελεσματική στρατηγική και αναμένει από το Γ.Σ. την **ψήφισή του** στο εγγύς μέλον.

Η αδελφότητά μας λέει: Να κατανοείς ότι ο πολιτισμός είναι μια πρόταση προς το μέλλον, όπου η αξιοποίηση της επικοινωνιακής δύναμης του πολιτισμού με τη συμμετοχή σας στη δημιουργία και ανάπτυξη αξιών είναι πρώτα και πάνω απ' όλα η αναγνώριση της κοινωνικής της αναγκαιότητας. Με το σκεπτικό αυτό στην πρώτη γεν. συνέλευση θα συζητηθεί η παλαιάπρόταση του κ. Κων. Κίτσου και η νεότερη του κ. Μιχ. Κέκκου να γίνει το σχολείο ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ.

Στη γεν. λαϊκή συνέλευση, που έγινε στο χωριό στις 18/8/96 ζήτησε ο πρόεδρος κ. Χρ. Γκόγκος από τους χωριανούς παλαιές φωτογραφίες και κείμενα που μπορούν να βοηθήσουν για το αρχείο, να τα προσκομίσουν για να τα φωτογραφίσουμε και να τα επιστρέψωμε. Ευχαριστούμε θερμά αυτούς που ανταποκρίθηκαν, στους οποίους θα αποσταλεί σχετικό ευχαριστήριο.

Κατ' επανάληψη σε συσκέψεις Δ.Σ. και Γ.Σ. ο κ. Αθαν. Γκαραμέτσος ζήτησε φωτογραφίες και ένα μικρό βιογραφικό των μελών του πρώτου Δ.Σ. του 1955 καθώς και των προέδρων από το 1955 έως σήμερα για το άλμπουμ της αδελφότητας.

Παρακαλούμε να αποσταλούν τα σχετικά στοιχεία και γνωστοποιούμε τους αποτελέσαντες το πρώτο Δ.Σ. το 1955, που είναι οι εξής: Πρόεδρος Κων. Γκαραμέτσης, γραμματέας Αθαν. Παντούλας, ταμίας Χρ. Γκραμέτσος, μέλη Γεώρ. Τσόκης-Δημ. Γκόλας, καθώς και τους παρακάτω που ήταν πρόεδροι από το 1955 έως σήμερα: Κων. Γκαραμέτσος (από 1/10/55 έως 1/4/56), Κων. Γκαραμέτσος (2/4/56-8/12/56), Χρ. Γκαραμέτσος (9/12/56-13/3/60), Αθαν. Παντούλας (15/3/60-5/1/64), Αθ. Παντούλας (6/1/64-17/1/65), Πύρρος Δημητρίου (18/1/65-5/1/66), Γεώρ. Δημητριάδης (6/1/66-15/11/67), Χρ. Σουμαλάς (16/1/67-22/12/68), Ελ. Παπαδιαμάντης (23/12/68-14/12/69), Φώτ. Κίτσος (15/12/69-13/12/70), Γ. Δημητριάδης (14/12/70-5/12/71), Αθ. Παντούλας (6/12/71-11/12/72), Ευάγγ. Τσόκης (12/12/72-15/12/74), Ευάγγ. Σουμαλάς (16/12/74-28/11/76), Ευάγγ. Σουμαλάς (29/11/76-12/11/78), Θεοφ. Σουμαλάς (13/11/78-22/3/81), Δημ. Σουμαλάς (23/3/81-28/11/82), Αθ. Παντούλας (29/11/82-2/12/84), Μιχ. Κέκκος (3/12/84-21/6/85), Μιχ. Κέκκος (22/6/85-2/11/86), Χρ. Γκόγκος (3/11/86-16/10/88), Θεοφ. Σουμαλάς (17/10/88-20/1/91), Δημ. Βασιλείου (21/1/91-17/1/93), Παναγιώτα Κίτσου (18/1/93-13/11/94), Χρ. Γκόγκος (14/11/94-10/11/96) και Χρ. Γκόγκος (11/11/96 έως σήμερα).

Για το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος
ΧΡ. ΓΚΟΓΚΟΣ

Ο γραμματέας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Πωλούνται μαζί ή χωριστά το καθένα και μάλιστα σε πολύ συμφέρουσα τιμή, φωτοτυπικό μηχάνημα τύπου CANON και δύο ταμειακές μηχανές. Όσοι ενδιαφέρονται, να απευθυνθούν στον κ. Δημ. Μητσόπουλο, τηλ. 84.563.

ΠΩΛΗΣΗ ΚΤΗΜΑΤΟΣ

Στην περιοχή Ελεούσας Ιωαννίνων πωλείται χωράφι εκτάσεως 2 στρεμμάτων σε τιμή προσιτή.

Πληροφορίες μπορούν να πάρουν οι ενδιαφερόμενοι από τον κ. Θεόδωρο Χρ. Μητσόπουλο (τηλέφωνο 01/6537091).

ΑΠΕΒΙΩΣΕ Ο ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Εξεδήμησε εις Κύριον ο μακαριότατος αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρός Σεραφείμ Τίκας, ο οποίος είχε διαπομάνει τους πιστούς της μητροπόλεως Ιωαννίνων επί αρκετά έτη. Ο θανάτός του θεωρήθηκε ως μεγάλη απώλεια για τον τόπο μας.

ΑΞΙΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ο νέος αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ γεννήθηκε στην Ξάνθη το 1939 και σπούδασε στη Νομική και Θεολογική Αθηνών. Εμαθε 4 ξένες γλώσσες και βυζαντινή μουσική στο Ωδείο Αθηνών.

Στον ιερό κλήρο εισήλθε το 1961 και το 1965 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Το 1974 εξελέγη μητροπολίτης Δημητριάδος και επετέλεσε σπουδαίο θρησκευτικό και κοινωνικό έργο. Ανέπτυξε σπάνια ποιμαντική δραστηριότητα και ίδρυσε μεταξύ άλλων κέντρο συμπαραστάσεως οικογένειας, σχολή γονέων, συμβουλευτικό σταθμό προβλημάτων εφηβείας, σχολή βυζαντινής μουσικής και έλαβε μέρος σε πολλές εκκλησιαστικές αποστολές, επιτροπές και συμβούλια.

Ιεράρχης με βαθιά μόρφωση και πίστη, δυναμικός, μετριοπαθής, δραστήριος, άξιος διάδοχος του μακαριστού αρχιεπισκόπου Σεραφείμ (που διετέλεσε πολλά χρόνια μητροπολίτης Ιωαννίνων και προσέφερε μεγάλο έργο) θα επιτελέσει πλούσιο και δημιουργικό έργο για το καλό της Εκκλησίας, της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

Ο ΗΛΙΑΣ ΛΙΟΥΓΚΟΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Την 4η Απριλίου στο Πνευμ. Κέντρο δήμου Ιωαννίων περάσαμε μια αξέχαστη βραδιά ελληνικού τραγουδιού με τη Νένα Βενετσάνου και τον Ηλία Λιούγκο.

Στην αρχή τραγουδήσαν συνθέσεις του Μάνου Χατζηδάκι, όπως: *Το φεγγάρι είναι κόκκινο, Τώρα που πας στην ξενιτιά, Ελα πάρε μου τη λύπη, Είμ' αητός χωρίς φτερά, Μαριάνθη των ανέμων* κ.ά. Επειτα ο Ηλίας Λιούγκος τραγούδησε δικές του συνθέσεις, όπως: Θα τραγουδήσω απόψε για μένα, Άννα, Κωμοπόλεις, Αντίο κ.ά. Στη συνέχεια η Νένα Βενετσάνου τραγούδησε κι αυτή δικές της συνθέσεις, όπως: Λόγια βουβά, Ελληνίδες ορεσείρες, Τα όσα η μοίρα μου 'γραφε, Νέα Γηκ.ά. Τέλος (εκτός προγράμματος) τραγούδησαν τα γνωστό βορειοπειρωτικό «Δεροπολίτισα» και η καταπληκτική ανεμπόδιστα σείστηκε από τα παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Πρέπει να προσθέσουμε ότι ο Ηλίας Λιούγκος γεννήθηκε στη Λάμια και γι' αυτόδεν παρέλειψε να τονίσει: «Είμαι συγκινημένος που τραγουδώ στην πατρίδα μου και στον τόπο μου. Από τα μικρά μου χρόνια το τραγουδί ήταν για μένα άπιαστο όνειρο». Ο κονταχωριανός μας, λοιπόν, Ηλίας Λιούγκος γνώρίστηκε το 1976 με τον Μάνο Χατζηδάκι και πρωτοτραγούδησε σε στα «Παράλογα», δίπλα στη Μαρία Φαραντούρη, το Διονύση Σαββόπουλο, τη Μελίνα Μερκούρη και τα Μίκη Θεοδωράκη. Το 1977 τραγούδησε στο «Παιδί της γης» του Νότη Μαυρουδή και από τότε συνεργαζόταν αποκλειστικά με τον Μάνο Χατζηδάκι σ' όλες τις συναυλίες με έργα του συνθέτη. Ταυτόχρονα όλα αυτά τα χρόνια συνθέτει και εκδίδει σε δίσκους δικά του τραγούδια, από τα οποία αναφέρουμε τους βασικούς κύκλους:

— «Νυχτερινή δοκιμασία» με τη Φλέρη Ντάντωνάκη, τη Ζωή Αντώχου και τον Ιδιο.

— «Της ιστορίας το ποδήλατο» σε στίχους της Αγαθής Δημητρούκα με την Ελλη Παπαλά και τον Ιδιο.

— «Θα τραγουδήσω απόψε για μένα» με τον Ιδιο και τη Βούλα Σαββίδη.

— «Ενα πλατύ καπέλο» σε στίχους Αγαθής Δημητρούκα (ανέκδοτο).

— «Κωμοπόλεις» σε στίχους Ζωής Παναγιωτοπούλου, με τον Ιδιο και τη Μόρφω Τσαΐφελη.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον εκλεκτό τραγουδιστή (ετεροθαλή αδελφό του επίσης γνωστού τραγουδιστή Θεοδόση Λιούγκου) που έφτασε τόσο ψηλά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

Ω Σ Ε Ν Θ Υ Μ Ι Ο

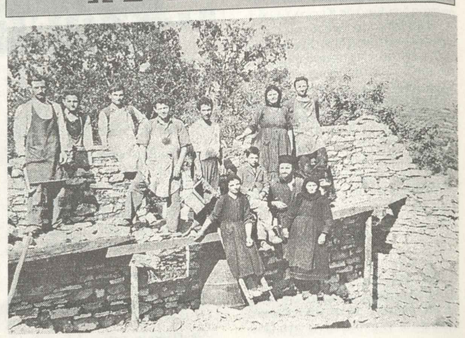

Από το κτίσιμο του μαγαζιού μου πριν από 38 χρόνια είναι η καταχωρίζομενη φωτογραφία. Το έχτισαν οι Νικ. Παπαδιαμάντης, Βασ. Γ. Γκαραμέτσης, Αναστ. Τόλης, Χρ. Τάτσης, Κων. Μπαλντούμας, και Κων. Γκόλας. Παρευρέθησαν δε και οι κάτωθι: Ιερεύς Βασ. Παπαδιαμάντης, η μητέρα μου Γιαννούλα, η σύζυγός μου Αγλαΐα, η αδελφή μου Λαμπρινή Ν. Γκόλα και ο μικρός τότε ανεψιός μου Σπύρος Ν. Γκόλας.

ΚΩΝ. ΓΚΟΛΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

* Γράφτηκαν συνδρομητές η κυρία Παναγιώτα Ανδρ. Καλπαξή (Βραχάτι) και οι κύριοι Βασίλειος Δ. Μίχου (Ν. Ελβετία), Θεόδ. Σταλίκας (Γιάννινα).

Ευχαριστούμε.

* Έστειλαν τη συνδρομή τους: Οι κυρίες Ευανθία Αποστολίδου (Τσιφλικόπουλο), Αθηνά Μίχου (Γερμανία), Φωτεινή Βασδέκη (Γιάννινα), Ιουλία Ρεδιάδη (Βούλα), Βάγια Καλογήρου (Αμπελόκηποι), Λευκοθέα Λώλου (Γιάννινα), Ε. Βαζιουράκη (Νίκαια), Αθηνά Σιώμου (Γιάννινα), Αλίκη Γκρέμου (Γιάννινα), Παν. Γκόλβου (Αιγάλεω), Μαρία Παππά (Γιάννινα) και οι κύριοι Θέμης Παππάς (Ηγουμενίτσα), Β. Παναγιωτόπουλος (Γιάννινα), Ευθ. Γιώγος (Ψήνα), Β. Γιώγος (Αιγάλεω), Γ. Βασιλειάδης (Γιάννινα), Θεόδ. Βασιλειάδης (Ψήνα), Ναπ. Μπίγγος (Τσιφλικόπουλο), Κων. Μάντζιος (Γιάννινα), Β. Ζώης (Γιάννινα), Νικ. Ζώης (Γιάννινα), Παν. Παπαθεοδώρου (Γιάννινα), Θεόδ. Παππάς (ΗΠΑ), Β. Γκόλιας (Ηλιούπολη), Αλ. Τζιούρης (Λάρισα), Μιχ. Βακάλης (Λύγγος), Ηλ. Κόντος (Ανατολή), Κ. Φωτίκας (Γιάννινα), Τάκης Παπανικολάου (Λύγγος), Γ. Παπαγεωργίου (Γιάννινα), Αλκ. Μπίτσας (Γιάννινα), Ευάγγ. Παπαγιάννης (Γιάννινα) υ. Αθ. Σταλίκας (Γιάννινα), Ευάγγ. Ρίζος (Γιάννινα), Ν. Παππάς (Αγ. Αναστασία), Β. Δημάρης (Παλλήνη), Βύρων Κυπραίος (Γιάννινα).

Ευχαριστούμε.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Πειραιάς 5 Απρ. 98

Αγαπητέ κύριε,

Επιθυμώ να συνεργαστώ με την εφημερίδα σας και σας αποστέλλω μια ιδέα μου για τη δημιουργία κάποιας στήλης. Αν η πρόταση αυτή σας ενδιαφέρει, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μου. Γεννήθηκα το 1964 στον Πειραιά, έχω τελειώσει το γυμνάσιο στην Ελληνογαλλική Σχολή του Πειραιά και έχω κάνει σπουδές Γερμανικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Προτεινόμενη στήλη: «Ηχογράφος». **Περιεχόμενο:** Εντυπώσεις από τον αντίκτυπο και τον απόηχο της καθημερινότητας με μια συναισθηματική καταγραφή και χωρίς την παραμικρή σύνδεση με συγκεκριμένα γεγονότα, δρώμενα ή καταστάσεις. **Μορφή:** Χρονικό/σύντομο σχόλιο. Φιλοδοξία στήλης-αποτέλεσμα: Προσέλκυση του ενδιαφέροντος των αναγνωστών για την αναζήτηση κάποιας ουσίας και κάποιου νοήματος στο παιγνίδι της ζωής, μακριά από βιαστικές κριτικές, επιφανειακούς σχολιασμούς και τοποθετήσεις, που ευνοούν τη λήθη και υποσκάπτουν την επικοινωνία.

Φιλικά
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

* * *

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γερμανία 23 Απρ. 98

Αγαπητέ Θύμιο,

Ευχαριστώ που μας στέλνεις με την «Ψήνα» τα γεγονότα της πατρίδας.

..... Ο πρόσφατος χαμός του Καραμανλή, πρώην Προέδρου της Δημοκρατίας και αρχηγού της Ν. Δημοκρατίας, λύπησε τον Ελληνισμό. Είχε μοχθήσει πολύ και υπέφερε για το καλό της Ελλάδος. Όπως για το καλό του τόπου μας εργάστηκαν και πρόσφεραν οι Αβέρωφ, Ιωάννου, Δερδεμέζης και, γενικά, όλοι οι βουλευταί μας. Καλό έκανε (αν δεν το γνωρίζουν αυτό) και ο Πολυγυριώτης οπλαρχηγός Γιάννης Κοντοδήμος στο Πόπποβο, τη Λαμπανίτσα και το χωριό μου, που το γλίτωσε από τη φωτιά. Το ίδιο και άλλοι όπως ο Παπανικολάου από τη Μοσπίνα, ο Μπαλτογιάννης από την Πεδινή, ο Γ. Μπέλλος από τη Δραγοψά, ο Παχρήστου από τη Χίνκα κ.ά.

Θέλω να τα γράψεις όλα αυτά.

Σε ευχαριστώ πολύ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Κι είναι μια μέρα σήμερα...
Μεγάλη Παρασκευή,
που το Γραμμένο θρηνεί,
τα περίχωρα και των Γιαννίνων
η Νέα Ζωή....
Πρόωρα κι απρόσμενα
χάνουν το Μάκη Ζούμπα,
το γελαστό, καλόκαρδο παιδί.

Αξόδευτο το γέλιο του,
με μια ζωντάνια περισσή
φεύγει και μας χαιρετάει...
Ούτε τηλέφωνο κτυπά
ούτε και πόρτα ανοίγει,
πρέπει να 'ταν μακρινό,
αγύριστο τούτο το ταξίδι...

Μάκη, χρυσή καρδιά,
παρόλο που είχες θάρρος
πώς άφησε τόσο νωρίς
να σε νικήσει ο χάρος;
Γιατί δεν επάλεψες,
που 'σουν α πάλικάρι,
κι άφησες ξαφνικά
τη νιότη σου να πάρει;
Είχες τα χρόνια του Χριστού
και σήμερα —τέτοια μέρα—
φεύγεις!
Να τον πιστέψω δεν μπορώ,
Μάκη μας, το χαμό σου...

Βαρύ και άδικο
ήταν το τυχερό σου.
Ώρα σου καλή!...

Όμορφο, χαμογελαστό παιδί,
που 'θελες ένα'ν κόσμο
σαν το γέλιο σου όμορφο
να χτίσεις
κι όλες τις υποθέσεις σου
στην εντέλεια να τακτοποιήσεις,
μακάρι ο Ύψιστος,
Πανάγαθος Θεός
ν' αναπαύσει
την άδολη ψυχή σου.
Να χαρίσει παρηγοριά
και βάλσαμο
στην εξαίρετη, αφοσιωμένη
και πρόωρα πονεμένη
συντροφο της ζωής σου,
στ' ανήλικα παιδάκια σου,
στους πικραμένους σου γονείς,
τ' αδέλφια και ξαδέλφια,
σ' όλους τους συγγενείς.

Πανάλαφρο κι ευωδιαστό
ας είναι τ' Αϊ Νικόλα
το χώμα το γιαννιώτικο,
που τόσο χρώγεται σε σκέπασε.
Η νεανική σου η μορφή
ας δείχνει σ' όσους
πολύ αγάπησες
τον δρόμο τον καλό.
Αιωνία σου η μνήμη, Μάκη.

Δ.Α.Μ.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΚΕΙ

ΒΑΛΕΡΙΟΥ ΜΑΡΝΤΑΡΕ

Στα Γιάννινα αν φθάσεις έναν λόφο ανέβα,
τριγύρω σου κοιτάζοντας με προσοχή
κι ύστερα αμέσως τα βουνά μακριά
θα σ' αντικρύσουν σαν δικό τους φίλο.

Από τους δρόμους των Ιωαννίνων αν περάσεις
τριγύρω να κοιτάξεις τους ανθρώπους,
βαθιά το βλέμμα σου, η ματιά σου σαν αγέρας
χαϊδεύοντας τους σαν φτερά την ύψη.

Μην κλαις μια μέρα από τα Γιάννινα αν φύγεις
κι ούτε αργότερα, στα όνειρά σου,
αν δεις στηνεπιφάνεια της λίμνης
τα μαύρα τείχη να κρύβουνε την πόλη.

Τόσες φορές και πάλι ταξιδιώτης,
η καρδιά σου ξαφνικά θα ξαναγίνει
χτυπώντας το ρολόι της πλατείας
στο στήθος σου, στα Γιάννινα αν φθάσεις.

Β. ΜΑΡΝΤΑΡΕ

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Ο ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ αποχαιρέτησε τη χώρα που τόσο αγάπησε και βρίσκεται ήδη στη γειτονιά των αγγέλων. Σπάνιος άνθρωπος με λαμπρό πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και πολιτιστικό έργο, που τον καθιέρωσε ως κορυφαίο Έλληνα πολιτικό.

Ήταν ο πολιτικός των έργων, της αναίμακτης μετάβασης στη Δημοκρατία, της ένταξης στην Ευρώπη και του ήπιου πολιτικού κλίματος. Ηγέτης, που ξεκίνησε από την Πρώτη Σερρών και έφτασε στα ύπατα της πολιτείας αξιώματα. Ήταν το αγροτόπαιδο από το άγνωστο αυτό χωριό, που έφτασε να κυριαρχήσει στη μεταπολεμική Ιστορία της χώρας και να αποκτήσει μεγάλο διεθνές κύρος.

Το 1963 παραιτήθηκε ύστερα από διαφωνίαμε το παλάτι και απομακρύνθηκε από το πολιτικό προσκήνιο (χωρίς να παύσει να παρακολουθεί με έντονο ενδιαφέρον τις πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα) επί 11 περίπου χρόνια στο Παρίσι. Το 1974 η Δημοκρατία στην Ελλάδα ταυτίστηκε με το όνομά του. Ποτέ δεν θα ξεχάσουμε την 24η Ιουλίου 1974 (με την επιστράτευση και τα άλλα μεγάλα γεγονότα) που ξαναήθθε στην Ελλάδα και ο κόσμος τον υποδέχτηκε με αναμμένες λαμπάδες.... Το 1979 υπέγραψε τη ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ (σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση). Το 1980 εξελέγη πρόεδρος της Δημοκρατίας και το 1985, δύο μήνες πριν από την εκπνοή της θητείας του, παραιτήθηκε. Το 1990 επανεξελέγη. Έτσι διετέλεσε 8 χρόνια υπουργός, 14 πρωθυπουργός και 10 πρόεδρος Δημοκρατίας, δηλαδή μοναδική πολιτική σταδιοδρομία περίπου 60 ετών (εξελέγη βουλευτής Σερρών το 1935) και κυριάρχησε στην πολιτική σκηνή περίπου μισόν αιώνα (αν αφαιρέσουμε τα χρόνια αυτοεξορίας του στο Παρίσι).

Μεγάλη επένδυση έκανε και για την Παιδεία, αφού δημιούργησε την πανεπιστημιούπολη Θεσσαλονίκης και Αθηνών. Επίσης σπουδαία ήταν η πολιτιστική προσφορά του με την ανάπλαση χώρων Ακρόπολης και Φιλοπάππου, ανασήκωση Ηρωδείου, καθιέρωση φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου. Επίσης έργο του είναι το Κέντρο Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομιάς (με έδρα τη Θεσσαλονίκη) με στόχο τη διάσωση της κιβωτού της Χριστιανοσύνης Άγιον Όρος. Ακόμα μεγάλο ήταν το ενδιαφέρον του για τη σύγχρονη τέχνη. Χάρης' αυτό το ενδιαφέρον ανακαινίστηκε το 1977 το Εθνικό Θέατρο και δημιουργήθηκε το 1960 το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος. Το 1959 ιδρύθηκε η Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος και το 1976 δημιουργήθηκε ως κινητή πολιτιστική μονάδα το «Αρμα Θέσπιδος» για την παροχή θεατρικής παιδείας στην επαρχία. Ακόμα (εκτός των άλλων) το 1958 έχουμε αξιοποίηση του θεάτρου Φιλίππων και την ανασήκωση του θεάτρου Δωδώνης το 1960.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

Διακόσια χρόνια από τη γέννησή του

Ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός (1798-1857) γεννήθηκε στη Ζάκυνθο και το 1808 έφυγε για σπουδές στην Ιταλία. Αρχικά φοίτησε στη Βενετία και έπειτα στην Κρεμόνα, όπου παρακολούθησε λατινική και ιταλική φιλολογία. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο της Παβίας, όπου πήρε και βραβείο ρητορικής.

Παράλληλα άρχισε να γράφει ποιήματα στα Ιταλικά, που γρήγορα κίνησαν το ενδιαφέρον και το θαυμασμό των συνομηλίκων του. Η ιδεολογική κίνηση στην Ιταλία ήταν πολύ έντονη. Κυριαρχούσαν οι φιλελεύθερες ιδέες του Διαφωτισμού, οι ριζοσπαστικές πολιτικές αντιλήψεις, οι εθνικιστικές τάσεις, ο ρομαντισμός και βέβαια είχαν μεγάλη επίδραση στο Σολωμό.

Επιστρέφοντας στη Ζάκυνθο (1818) άρχισε να γράφει τα πρώτα ποιήματά του στα Ελληνικά: Θάνατος της ορφανής, Προς τον κύριο Δε Ρώσσην, Αγνώριστη, Ξαυθούλα, Δύο αδελφιά, Τρελλή μάνα. Την ίδια εποχή φαίνεται ότι μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Η γνωριμία του άλλωστε με το Σπυρίδων Τρικούπη ήταν καθοριστική, γιατί ο Τρικούπης (με την οξυδέρκεια και τη διαίσθησή του) είδε το μεγάλο ταλέντο του ποιητή και τον παρότρυνε να γράφει αποκλειστικά στα Ελληνικά. «Η Ιταλία έχει το Δάντη, η Ελλάδα χρειάζεται έναν ποιητή», του είπε με έμφαση.

Το 1823 κατασυγκινημένος ο Σολωμός γράφει τον Ύμνο εις την Ελευθερία. Το μεγαλόπνοο και πολύστροφο αυτό ποίημα μεταφράστηκε στα Αγγλικά, Γαλλικά και Ιταλικά και έκανε τον εθνικό μας ποιητή γνωστό στο εξωτερικό, απ' όπου απέσπασε πολλά εγκώμια και ενίσχυσε το ρεύμα του Φιλελληνισμού. Μάλιστα ο Σπ. Τρικούπης φρόντισε να μοιραστεί το σπουδαιότατο αυτό ποίημα μέσα στο πολιορκημένο Μεσολόγγι (1825) και τραγουδήθηκε με ενθουσιασμό σ' όλη την επαναστατημένη Ελλάδα. Μελοποιήθηκε από το γνωστό μας εθνικό μουσουργό Νικόλαο Μάντζαρο και οι δύο πρώτες στροφές του καθιερώθηκαν ως **Εθνικός μας Ύμνος** το 1865. Ο Σολωμός αγαπούσε τη μουσική, την ένιωθε, ήταν φύση μουσική. Πολλές φορές δημιουργούσε ποίηση από μουσική διαίσθηση, όπως έλεγε ο ίδιος. Γι' αυτό γεμάτος ευγνωμοσύνη προς το δάσκαλό του φίλο Μάντζαρο του τόνιζε με έμφαση: «Οσο περισσότερο εμβαθύνω στην τέχνη σου, τόσο περισσότερο εμπνέομαι στη δική μου». Πράγματι η ποίηση του Σολωμού έχει σπάνια αρμονία και μουσικότητα (Ύμνος εις την Ελευθερία), απευθύνεται στη μαχόμενη Ελλάδα και είναι φανερή η παιδαγωγική της πρόθεση.

Ακολούθησαν τα λυρικά ποιήματα: **Εις τον θανατον του Λόρδου Μπάυρον, Εις Μάρκον Μπότσαρη, Κατασταροφή των Ψαρών.** Το 1825 έγραψε το **Διάλογο** και το 1826 **Το όνειρο** (κοινωνική σάτιρα). Πρέπει ακόμα να προσθέσουμε ότι ο Σολωμός επηρεάστηκε πολύ από τη γερμανική φιλοσοφία και αισθητική και παράλληλα μελέτησε την κρητική ποίηση (Ερωτόκριτο και άλλα αρίστουργήματα) και εμβάθυνε στις δυνατότητες του ζαντιωτικού δεκαπεντασύλλαβου. Επίσης η πολιτική έκδοση των δημοτικών τραγουδιών του Φαρέλ γίνεται αχώριστος συντροφός του. Ο ποιητής κυνηγάει τις ιδεώδες της ολοκληρωμένης έκφρασης της κοινωνίας μέσα από τη γλώσσα, που αυτή τη στιγμή η κοινωνία δημιούργησε. «Το εθνικό ζητά από μας το δικό μας δίκαιο, τη ατομικής, ντυμένον εθνικό», έγραφε ο Σολωμός. Την εποχή αυτή γράφει τα αποσπάσματα του **Λάμπρου** (1828), τη **Γυναίκα της Ζάκυνθος** (1829) και αρχίζει τους **Ελεύθερους Πολιορκημένους**. Οι πολιορκημένοι προτιμούν να θυσιαστούν για το πολύτιμο αγαθό της ελευθερίας, παρά να υποκύψουν στον περισμό της Ζάκης. Έτσι ο ποιητής ανάγει τους πολιορκημένους Ελληνες σε σύμβολα ιδανικά και πανανθρώπινα, σε όντα σχεδόν άνω, σε μάρτυρες.

Η πτοχή της ωριμότητας (1833-1857) του ενδιαφέρον μας θα μπορούσαμε τον **Κρητικό** (1833) και ακολουθούν: **Η Φαρμακωμένη στον Δόη, Η νεκρική ώδη και ο Πορφυρας.** Τα τελευταία ελληνικά ποιήματα του είναι: **Εις τον θανατον της Αιμιλίας Ροδοσταμο** (1848) και **Εις Ο σφαγιόν κάν φράζει** (1849).

Ο Διον. Σολωμός ήταν ο πρώτος μεγάλος ελεύθερος δημιουργός στην ποιητική τέχνη της ελληνικής φυλής μετά από σκλαβιά αιώνων και θεωρείται γενάρχης της Επτανησιακής Σχολής. Ο μεγάλος εθνικός μας ποιητής πιστεύει ακράδαντα ότι ψυχή του αληθινού ποιήματος πρέπει να είναι η νίκη του λόγου πάνω στις αισθήσεις.

Ο Σολωμός είναι ο ποιητής μορφών. Εχει την ιδιοφυΐα του Πλάτωνα, κάνει τη νιδέα πραγματικότητα, την αισθητοποιεί, τη δίνει σώμα και ψυχή, τη ζωντανεύει σε ιδανικό πρόσωπο. Αυτό το βλέπουμε σε όλα τα μεγάλα του έργα: Στον «**Ύμνο εις την Ελευθερία**» (α' στροφή) μας παρουσιάζει την Ελευθερία αρματωμένη με το σπαθί ξεγυμνωμένο στο χέρι, έτοιμη να ριχτεί στον αγώνα, που θα φέρει την πολυπόθητη λευτεριά στην πολυβασανισμένη μας σκλαβωμένη γη. Στο «**Επίγραμμα των Ψαρών**» η Δόξα ο λόμψη και ζωή, που γνωίνει από τον ηρωικό θάνατο, ασταφάτει και γεμίζει το θρυλικό νησί με τη λάμπρη της παρουσία. Στους «**Ελεύθερους Πολιορκημένους**» (σχεδ. Γ' απόσπ. 1ο) στεκόμαστε με δέος μπροστά στη θεανθρωπη μεγάλη μητέρα, την αθάνατη πατρίδα μας Ελλάδα: (Μητέρα, μεγαλύψωση στον πόνο και στη δόξα).

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

Ο έξυπνος χριστιανός που εξευτελίζει τον Τούρκο κατή

Επί Τουρκοκρατίας που ο κόσμος ήταν απονήρευτος, ένας πιο έξυπνος χριστιανός είχε βρει τον τρόπο να ζει πλούσια χωρίς να δουλεύει. Έβαζε στοιχήματα με αφελείς και πάντα κέρδιζε αυτός!

Αφού με τον τρόπο αυτόν εκμεταλλεύθηκε πολλούς (έγινε ντόρος στην περιοχή), συνεννοήθηκαν οι παθόντες να τον καταγγείλουν στον κατή (δικαστή). Συμφώνησαν, όμως, να μην πουν την α

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΨΗΝΑΣ «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ»

Αθήνα, 28 Απριλίου 1998

Αγαπητοί μας Ψηνιώτες, Ψηνιώτισσες και φίλοι μας, γεια σας.

Ήρθε η Άνοιξη και μαζί της ο καιρός για την εκδρομούλα μας. Η ολάνθιστη φύση ξυπνάει σε όλους μας τη λαχτάρα για εξοχή και δεν πρέπει να αφήσουμε την ευκαιρία. Πέρσι, δυστυχώς, μας ήρθαν δύσκολα τα πράγματα και δεν καταφέραμε να πραγματοποιήσουμε την εκδρομή μας.

Φέτος, όμως, όλα είναι μια χαρά και στα σχέδιά μας είναι να επισκεφθούμε το όμορφο **μοναστήρι του Αγίου Αθανασίου,** που βρίσκεται στην Πουλίτσα στο Βραχάτι Κορινθίας, όπου αφού προσκυνήσουμε και πάρουμε κάπου εκεί τον καφέ μας θα συνεχίσουμε για τον τελικό προορισμό μας, που είναι ο πανέμορφος **Πευκιάς Ξυλοκάστρου**. Εκεί θα έχουμε την ευκαιρία να είμαστε για αρκετές ώρες μαζί να φάμε, να διασκεδάσουμε και να περπατήσουμε στην όμορφη πόλη μέχρι αργά το απόγευμα. Όσοι από μας είναι κάπως πιο τολμηροί θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν και το μπάνιο τους, γιατί η θάλασσα εκεί είναι σκέτη πρόκληση.

Την Κυριακή, λοιπόν, στις 24 Μαΐου 1998 σας περιμένουμε όλους μαζί με τις οικογένειές σας και τους φίλους σας και όλοι θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν να περάσουμε καλύτερα.

Η αδελφότητα θα προσφέρει βαρελίσιο κρασί δωρεάν σε όλους τους εκδρομείς και θα περιμένει από σας να βάλετε το κέφι σας και την καλή σας διάθεση για να περάσουμε καλά.

Για δηλώσεις συμμετοχής και κρατήσεις θέσεων μπορείτε να τηλεφωνείτε σε όλες τις κυρίες του Δ.Σ. της αδελφότητας: Μαριάννα Βόβολη 3838096-8044136, Ντίνα Μαργαρίτη 6448182-6665178, Ιουλία Γιώγου 5011518, Σούλα Ευθυμίου 5052701 (πρωϊνές ώρες), Μαρίνα Πλατή 9593841 και Τούλα Καλόγερου 9524312 το αργότερο μέχρι 20 Μαΐου.

Η τιμή του εισητηρίου είναι **2.000 δρχ.** το άτομο, εκτός από τα μικρά παιδιά που θα είναι δωρεάν. Η αναχώρηση θα γίνει από την **Καισαριανή** (μπροστά από το ξενοδοχείο Κάραβελ) στις **08.30'** το πρωί και από την Πετρούπολη (μπροστά από την Εθν. Τράπεζα) στις **09.00'** το πρωί.

Σας περιμένουμε όλους και σας ευχαριστούμε.

Για το Δ.Σ.

Η πρόεδρος — Η γεν. γραμματέας

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΒΟΒΟΛΗ — ΝΤΙΝΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΩΣΤΑΝΙΑΝΗΣ

Η Αδελφότητα Κωστάνιανης Ιωαννίνων «ΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ» πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία την ετήσια χοροεσπερίδα της στο κέντρο «Λόφος Σκουζέ» την Κυριακή 1 Μαρτίου 1998 στον Κολωνό Αττικής. Στην εκδήλωση συμμετείχαν πάνω από 250 Κωστανιανίτες, Μπερκιώτες, αλλά και πολλοί φίλοι της αδελφότητας.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους: Ο πρόεδρος της κοινότητας **κ. Γιάννης Χαραλαμπόπουλος μετά της συζύγου του,** ο αντιδήμαρχος Χαϊδαρίου **κ. Βαγγέλης Μπουρδάκης**, ο πρόεδρος της αδελφότητας Προσηλιωτών από τα πρωικά Τζουμέρκα **κ. Χαράλαμπος Χάιδας**. ο ταμίας αυτής **κ. Χρήστος Μασούρας**, το μέλος **κ. Ελευθέριος Μασούρας** και το μέλος του Δ.Σ. αδελφότητας Δωδώνης **κ. Κωνστ. Τασιούλας.**

Ο γεν. γραμματέας της αδελφότητας **κ. Μιχάλης Τσάλης** καλοσώρισε και ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκομένους στην εκδήλωση.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της αδελφότητας **κ. Λεωνίδας Τσάλης** αναφέρθηκε στους σκοπούς της και ιδιαίτερα στον ενωτικό της σκοπό, αλλά και τους στόχους της. Τόνισε ότι ο σκοπός της εκδήλωσης είναι διπλός, αφενός μεν να γλεντήσουμε και να χαρούμε, αφετέρου να τιμήσουμε τα παιδιά, που εισήχθησαν στα ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας στις εισαγωγικές εξετάσεις περιόδου 1997-1998.

Στην αδελφότητα καθιερώθηκε ως θεσμός πλέον την τελευταία δεκαετία να τιμώνται τα παιδιά από την Κωστάνιανη και το Μπέρκο με ειδικό τιμητικό βραβείο και με το συμβολικό ποσό των 10.000 δρχ., καθώς και με δωρεάν τιμητική πρόσκληση για την εκδήλωση.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της αδελφότητας έδωσε το λόγο στον πρόεδρο του χωριού **κ. Χαραλαμπόπουλο,** ο οποίος απηύθυνε θερμόν πατριωτικό χαιρετισμό και με τα λεγόμενά του μας μετέφερε νοερά στο χωριό μας. Στη συνέχεια ο πρόεδρος του χωριού απένεμε τα τιμητικά βραβεία στους παρόντες επιτυχόντες στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Ακολούθησε από τον γεν. γραμματέα της αδελφότητας **κ. Μιχ. Τσάλη** η απονομή των ειδικών τιμητικών διπλωμάτων σε δύο εκλεκτά μέλη της αδελφότητας, τον **κ. Μιχάλη Παναγιωτόπουλο** για την προσφορά του επί σειρά ετών ως προέδρου, ως μέλους, αλλά και ως μπροστάρη μαχητή και ψυχής της αδελφότητας σε δύσκολες στιγμές. Το άλλο τιμώμενο πρόσωπο ήταν ο **κ. Κων. Γ. Παππάς**, συμπατριώτης μας από την Ψήνα ή, όπως τον φώναζαν οι Κωστανιανίτες στο Ψυρρή, «Κωτσιοζούλας», όπου διατηρούσε με την σύντροφό του **Αφροδίτη** καφενείο και βοήθησε πολλούς Κωστανιανίτες σε δύσκολες εποχές για αυτούς (δεκαετία του 60). Το Δ.Σ. αποφάσισε να τον τιμήσει για την πολυετή παρουσία του και προσφορά του στην αδελφότητα.

Το γλέντι σύμφωνα με το πρόγραμμα ήταν μέχρι τις 7.00 το βράδυ, το πολύ όμως κέφι και ο χορός που φρόντισε γι' αυτό το υπέροχο συγκρότημα του Ναπολέοντα Ζούμπα, κράτησε μέχρι τις 9.00 το βράδυ με παραδοσιακά ηπειρωτικά τραγούδια.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί όλους για την συμμετοχή τους και δεσμεύεται του χρόνου να οργανώσει και πάλι μια πετυχημένη εκδήλωση.

ΚΑΛΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Ήταν πρωτοβουλία των Ζευγαριωτών της Κόντσικας. Οι Αλ. Μπαράτσας-Δημ. Κ. Καραγιάννης με δικές τους δαπάνες έκαναν μία θαυμάσια δουλειά. Με ειδικό μηχάνημα ισοπέδωσαν το χώρο του παρεκκλησίου της Αγ. Μαρίνας, ενός χώρου που τον στολίζουν ακόμη όλα τα παλιά δέντρα. Νομίζω ότι σπανίζουν τέτοια τοπία στην Ήπειρο, γιατί τα κατέστρεψαν οι ξυλέμποροι. Να προσθέσομε ότι οι ανωτέρω θα οργανώσουν εφέτος και ημερήσιο πανηγύρι εκεί.

Στους παραπάνω κυρίους απευθύνομε τα συγχαρητήριά μας.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΦΕΤΟΣ

Σύμφωνα με τα καθιερωμένα γιορτάστηκε και εφέτος το Πάσχα στα χωριά μας. Η κίνηση, όμως, από πλευράς ερχομού ταξιδεμένων, ήταν μάλλον μειωμένη σε ορισμένα απ' αυτά.

ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΕ ΕΠΙΤΥΧΩΣ

Ο κ. Δημήτριος Χρ. Πεππές, εγγόνι του Μοσπινιώτη κ.Γ. Γεωργίου, αποφοίτησε από την Ανώτατη Γεωπονική Σχολή Αθηνών και ήδη, στρατευθείς, άρχισε να υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία στο Κ.Ε.Ν. Κορίνθου.

Τον συγχαίρομε θερμά και του ευχόμαστε καλή επαγγελματική αποκατάσταση.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο Πολυγυριώτης κ. Θέμης Παππάς έκλεισε για κάτι καλύτερο τη γνωστή επιχείρηση «STRADA MARINA», που επί πολλά έτη διατηρούσε στην Ηγουμενίτσα. Έφυγε με τη Γερμανίδα σύζυγό του για τη Γερμανία, όπου—σύμφωνα με πληροφόρηση από αξιόπιστο πρόσωπο—μετέφερε τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες. Ήδη, για το σκοπό αυτό, αγόρασε εκεί ακίνητο μεγάλης αξίας με κλασικής αρχιτεκτονικής κτίσμα εντός αυτού.

Η «Ψήνα» τον συγχαίρει και του εύχεται ό,τι το καλύτερο.

Ο κ. ΧΡΙΣΤΟΦ. ΜΠΟΥΝΑΣ

Υπέβαλε αίτηση παραιτήσεως από την υπηρεσία του ο ταχ. υπάλληλος κ. Χριστόφ. Μπούνας, ο οποίος επί σειρά ετών εξυπηρέτησε με άκρα ευσυνειδησία και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τους συμπατριώτες μας που διαμένουν στα χωριά των δρομολογίων του.

Σημειώνεται ότι όπως οι συμπατριώτες μας εκφράζονται με λόγια κολακευτικά για το πρόσωπό του, άλλο τόσο και ο κ. Μπούνας μιλάει με τα καλύτερα λόγια για τους συντοπίτες μας.

Ολοψύχως του ευχόμαστε να χαρεί με υγεία τη σύνταξή του.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΔΡΑΓΟΨΑ

Την Κυριακή 5 Απριλίου επίσκεψη στη Δραγοψά πραγματοποίησαν μέλη του Δ.Σ. της πνευματικής κίνησης «ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΔΩΝΗ». Συγκεκριεμένα ο πρόεδρος κ. Δημ. Γούσιας και οι συνεργάτες του κα Αικ. Αντωνίου και κ. Μιλτ. Μπούκας ξεκίνησαν μαζί με τον πρόεδρο της κοινότητας κ. Παύλο Ζήκο και, ακολουθώντας το δρομολόγιο Ιωάννινα-Γραμμενοχώρια, έφθασαν στον προορισμό τους. Η μέρα ήταν ηλιόλουστη και με την ξενάγηση η διαδρομή ευχάριστη. Διερχόμενοι, μάλιστα, τα τοπία από Πολύλοφο προς Λυκοστάνη και Δραγοψά, έγινε συνάντηση με κλιμάκιο εργαζομένων εταιρείας που κάνει έρευνες για πετρέλαια. Ευκαιρία βρήκε τότε ο πρόεδρος να ενημερώσει τον κ. Γούσια και τους άλλους για τις έρευνες που είχαν γίνει στο παρελθόν (χρονολογία που ξεκίνησαν, σκοπός κ.ά.) και για το τι ελπίζουν να γίνει στο μέλλον.

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ

Τα τμήματα του οδοστρώματος της επαρχιακής οδού από διακλάδωση Δωδώνης προς Τζαμαλή Αγά, που είχαν υποστεί σοβαρές φθορές, ασφαλτοστρώθηκαν.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ - ΧΙΝΚΑΣ

Έχουμε στείλει σχετικά έγγραφα στις αρμόδιες υπηρεσίες και έχουμε γράψει πολλές φορές ότι ο δρόμος Πολυγύρου-Χίνκας βρίσκεται σε ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ κατάσταση και είναι επιτακτική ανάγκη να γίνει ασφαλτόστρωση το γρηγορότερο.

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες από την αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων έγινε πρόταση για ασφαλτόστρωση του δρόμου Πολυγύρου-Χίνκας με διακόσια εκατομμύρια. Αναμένεται η έγκριση και η σύντομη υλοποίηση του απαραίτητου αυτού έργου. Όμως χρειάζεται επαγρύπνηση για κάθε ενδεχόμενο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

Δωρεές εικόνων

Άρχισε και συνεχίζεται η αγιογράφησις του κεντρικού ιερού ναού των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού Δραμεσών από τον αγιογραφικό οίκο των αδελφών Γεωργίου και Κωνσταντίνου Ηλ. Τάτση. Μέχρι στιγμής παρήγγειλαν: **Πλατυτέραν** η Καλλιρρόη Κέκκου εις μνήμην του συζύγου της Ευαγγέλου, **Αγίους Αναργύρους Κοσμάν και Δαμιανόν** η οικογένεια συνταξιούχου ιερέως Βασιλείου Παπαδιαμάντη εις μνήμην των γονέων Φωτίου και Μαρίας, **Άγιον Νικόλαον** ο ιερεύς Κων/ντίνος Μάρκος εις μνήμην των γονέων του Φωτίου και Γεωργίτσας, **Άγιον Βασίλειον** η οικογένεια Χρήστου Β. Σουμαλά εις μνήμην του πατρός Βασιλείου, φονευθέντος στον πόλεμο του 1940, **Ταξιάρχην Μιχαήλ** οι Αικατερίνη και Ιωάννης Παπαδόπουλος εις μνήμη του συζύγου και πατρός Μιχαήλ, **Αγίους Κωνσταντίνον και Ελένην** οι Κωνσταντίνος και Αγλαΐα Γκόλα εις μνήμην των γονέων των Σπυρίδωνος και Γιαννούλας, **Άγιον Νικόλαον** η Λαμπρινή και τα παιδιά της Μιχαήλ και Σπύρος Γκόλας εις μνήμη του συζύγου και πατρός Νικολάου, **Άγιον Σπυρίδωνα** η οικογένεια Σπυρίδωνος Νικ. Γκόλα, **Άγιον Σώστη** οι Κωνσταντίνος και Βασιλική Αλεξίου εις μνήμη της θυγατρός των Ιφιγένειας, **Άγιον Δημήτριον** οι αδελφές Ευφροσύνη, Ιωάννα και Ελευθερία Δημητρίου Αθ. Τσόκη εις μνήμη του πατρός των Δημητρίου, **Άγιον Παντελεήμονα** η οικογένεια Γεωργίου Χρ. Τόλη εις μνήμη των γονέων των, **Άγιον Ιωάννην Πρόδρομο** οι Ευάγγελος και Αικατερίνη Παν. Τσόκη, **Αγίαν Αικατερίνη** η Νίκη Κ. Αναγνωστοπούλου εις μνήμη του συζύγου της Κωνσταντίνου, **Άγιον Νεκτάριον** οι Δημήτριος και Χρυσή Ι. Τσόκη εις μνήμη των γονέων των Ιωάννη, Λαμπρινής, Αναστασίου και Θεοδώρας, **Άγιον Χαράλαμπον** η Πανάγιω Σουμαλά και οι θυγατέρες της Χρυσάνθη και Ουρανία εις μνήμη του συζύγου και πατρός Χαραλάμπους, **Αγία Παρασκευή** η οικογένεια Γεωργίου και Βασιλικής Ι. Τσόκη εις μνήμην των γονέων των Ιωάννου, Λαμπρινής, Ιωάννου και Πανάγιως, **Άγιον Αθανάσιον** η Λαμπρινή Ν. Γούση εις μνήμη των γονέων της Αναστασίου και Σιάνας, **Αγίαν Θεοδώρα** η Θεοδώρα Τσόκη εις μνήμη του πατρός της Χρήστου, **Αγίαν Ευγενία** οι Κωνσταντίνος, Ευγενία και υιοί Γεώργιος και Φωτεινή Αναστ. Γκαραμέτση.

Εάν κάποιοι χωριανοί ή άλλοι χριστιανοί θέλουν να παραγγείλουν εικόνες να απευθυνθούν στον εφημέριο του χωριού μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΒΡΑΔΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Βραδιά ελληνικού τραγουδιού οργανώθηκε στις 4 Απριλίου 1998 στο Πνευματικό Κέντρο του δήμου Ιωαννιτών. Στην εκδήλωση αυτή τραγούδησαν οι Νένα Βενετσάνου-Ηλίας Λιούγκος.

Ο κ. Λιούγκος, που γνωρίστηκε με το Μάνο Χατζηδάκι και τραγούδησε δίπλα στο Μίκη Θεοδωράκη, τη Μαρία Φαραντούρη, το Διον. Σαββόπουλο και τη Μελίνα Μερκούρη, είναι συντοπίτης μας από τη Λάλιζα.

ΕΙΔΗΣΗ...

Όχι ένα, όχι δύο, αλλά... επτά (7) μνημόσυνα μας πληροφόρησαν ότι έγιναν την ίδια μέρα (Κυριακή 5-4-98) στην Κωστάνιανη!

ΔΩΡΕΑ

Ο ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΝΚΑΣ ευχαριστεί τον κ. Γρηγόρη Α. Ιωάννου που διαμένει μόνιμα στον Καναδά για την αποστολή δωρεάς 10.000 δρχ. Η ενέργειά του αυτή δείχνει ότι ο νους του βρίσκεται στην πατρίδα του και την γενέτειρά του και οι χωριανοί του και μέλη του συλλόγου του υπενθυμίζουν ότι και η δική τους σκέψη βρίσκεται στους μετανάστες και υπόσχονται πως δεν θα τους ξεχάσουν ποτέ.

Το Δ.Σ. του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Χίνκας

ΤΟΠΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Την τρίτη του Πάσχα 21-4-98 η πνευματική κίνηση «Η ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΔΩΝΗ» οργάνωσε παραδοσιακό πανηγύρι στο ξωκλήσι του Αγίου Νικολάου Δωδώνης. Προσήλθε κόσμος από τις πέριξ κοινότητες και αρκετοί από μακρινά χωριά και τα Γιάννινα.

ΠΗΡΕ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟ

Η κυρία Βασιλική Πετούση-Ντούλη (κόρη του συνταξιούχου τώρα διευθυντή καταστήματος Ιωαννίνων Τραπέζης Πίστεως και της Πολυγυριώτισσας κυρίας Χρυσούλας Παπαδοπούλου-Πετούση) πήγε τον Ιανουάριο στις ΗΠΑ και πήρε το διδακτορικό της στην Κοινωνιολογία. Υπόψη ότι έχει ήδη πάρει το μάστερ στην Εγκληματολογία-Κοινωνιολογία, μάστερ μιας επιστήμης που ελάχιστες γυναίκες έχουνστη χώρα μας.

Η κυρία Πετούση εργάζεται στη νομαρχία Χανίων και είναι ειδική σύμβουλος της νομάρχου της περιοχής.

Τη συγχαίρομε θερμότατα καθώς και τους δικούς της και της ευχόμαστε ολοψύχως πάντα ν'ανεβαίνει.

ΑΠΟ ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

—Στρώθηκε το κομμάτι του δρόμου μας έως τη γέφυρα (200 περίπου μέτρα) με αρκετά καλή άσφαλτο. Τελευταία το Νομαρχ. Συμβούλιο ενέκρινε και νέα πίστωση 35 εκ. δρχ. για τη συνέχιση της ασφαλτόστρωσης. Υπολείπονται τρία περίπου χλμ. Ευχής έργο θα ήταν ν' αρχίσουν άμεσα τις διαδικασίες εκτέλεσης του έργου και όχι—ως συνήθως συμβαίνει—να περιμένομε το 1999.

—Το Πάσχα εφέτος στο χωριό μας γιορτάστηκε πολύ απλά. Χωρίς ιδιαίτερες εκδηλώσεις και με λίγους ξενιτεμένους λόγω τόσο των άσχημων καιρικών συνθηκών, όσο και του βαριού πένθους που είχαμε.

Πάντως η Πρωτομαγιά, σύμφωνα με τις προβλέψεις της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας, θα είναι καλύτερη. Ο κόσμος θα γιορτάσει στην ανθισμένη φύση. Θα ξεχάσει για λίγο τη βαριά καθημερινότητα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ